ข่าวสารสมาคม

พืชสวน

ปีที่ 41 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2569

HORTICULTURAL SCIENCE SOCIETY OF THAILAND

กุหลาบควีนสุทิดา 4
ทางรอดของมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออก 6
ไอซ์แลนด์ ดินแดนน่าสนใจ 12
ผลิตทุเรียนเพื่อการส่งออก 20

เสด็จสู่แดนสรวง
ไทยทั้งปวงน้อมสำนึกในพระกรุณาธิคุณตราบนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการบริหาร
สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

ปุ๋ยไข่มุก

ตราเรือใบไข่มุก

ปุ๋ยไข่มุกบลู

กระสอบขาว ลายคาดคลาสสิค

ตราเรือใบไข่มุก

ชุดสินค้าปุ๋ย N-P-K คอมเพล็กซ์ในรูปแบบเม็ดสีฟ้า เน้นวัตถุดิบธาตุอาหารหลัก N P K คุณภาพสูง เสริมด้วยธาตุอาหารรองและธาตุอาหารเสริม การละลายดีเยี่ยม พืชสามารถนำไปใช้ได้ทันที เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพืชในแต่ละระยะการปลูก

GUARANTEED RAVIT GROUP SINCE 1966

บริษัท ปุ๋ยไวกิ้ง จำกัด

ผลิตภัณฑ์คุณภาพจากเครือประวิทย์กรุ๊ป

ปุ๋ยไข่มุก เกษตรพันล้าน

ปุ๋ยไข่มุก ตราเรือใบไข่มุก

ปุ๋ยไข่มุก ตราเรือใบไข่มุก

กองบรรณาธิการ

กุหลาบควีนสุทิดา

กุหลาบพันธุ์ควีนสุทิดา (Queen Suthida) เดิมมีชื่อว่า **รอยัล 3** ต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานนาม ว่า **“ควีนสุทิดา”** (Queen Suthida) เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 4 รอบ (3 มิถุนายน 2569)

กุหลาบพันธุ์ควีนสุทิดา ได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์ตามโครงการ **“การปรับปรุงพันธุ์ไม้ดอกที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูงของมูลนิธิโครงการหลวง”** ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากมูลนิธิโครงการหลวง ปีพ.ศ. 2561 โดยได้รวบรวมพันธุ์กุหลาบและผสมพันธุ์ระหว่างกุหลาบพันธุ์ Ocean Song พันธุ์แม่ กับ กุหลาบพันธุ์ Nightingle พันธุ์พ่อ ภายในพื้นที่หน่วยวิจัยขุนห้วยแห้ง สถานีวิจัยเกษตรหลวงอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

จากนั้นนำเมล็ดมาเพาะได้ต้นลูกผสม 12 ต้น จากฝักทั้งหมด 5 ฝัก ดำเนินการติดตาลงบนต้นตอกุหลาบป่า จำนวน 10 ต้น ปลูกเพื่อประเมินดูการเจริญเติบโต และลักษณะดอกเบื้องต้น คัดเลือกลูกผสมครั้งที่ 1 ที่มีลักษณะที่ดีตรงตามความต้องการ ดำเนินการติดตาเพิ่มจำนวนลูกผสมที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 50 ต้น ปลูกทดสอบและคัดเลือกลูกผสมครั้งที่ 2 จากนั้นติดตาเพิ่มจำนวนกุหลาบลูกผสม จำนวน 200 ต้น เพื่อดำเนินการปลูกทดสอบความสม่ำเสมอของการเจริญเติบโต และการออกดอก

ในปี พ.ศ. 2565 คัดเลือกลูกผสมที่มีดอกขนาดใหญ่ ดอกมีสีสันสวยงามเหมาะแก่การนำไปใช้เป็นไม้ตัดดอก พบว่ามีลูกผสม 1 รหัสมีดอกสีม่วงอ่อน จึงได้คัดเลือกและติดตาเพิ่มจำนวนต้น จากนั้นนำไปปลูก

ทดสอบในโรงเรือน ก่อนนำไปส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก ณ หน่วยวิจัยขุนห้วยแห้ง สถานีวิจัยเกษตรหลวงอินทนนท์ พบว่ามีความสม่ำเสมอและความคงตัวของพันธุ์

กุหลาบพันธุ์ควีนสุทิดา มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Rosa* 'Queen Suthida' วงศ์ Rosaceae ลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามสีเขียว ยอดอ่อนมีสีแดง ความสูงประมาณ 52 – 67 เซนติเมตร จำนวนกิ่ง 6 – 8 กิ่ง ใบประกอบแบบขนนก กว้างประมาณ 10 เซนติเมตร ยาวประมาณ 16 เซนติเมตร ใบสีเขียวเข้มปานกลาง ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบรูปลิ่ม ขอบใบจักฟันเลื่อย ลักษณะดอกเป็นดอกเดี่ยว กลีบดอกซ้อน ดอกตูมกว้าง 1.4 – 1.8 เซนติเมตร ดอกบานกว้าง 7.0 – 9.7 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงเรียวยาว ปลายแหลม แผ่เล็กน้อย จำนวน 5 กลีบ กลีบดอกรูปกลมไม่สมมาตร กว้าง 4.4 เซนติเมตร ยาว 4.5 เซนติเมตร ขอบหยักและเป็นคลื่นเล็กน้อย กลีบดอกม้วนเล็กน้อยเมื่อบาน กลีบดอกมีสีม่วงอ่อนทั้งดอก เมื่อดอกบานเต็มที่กลีบดอกจะมีสีที่ไม่แตกต่างกับดอกตูม ดอกมีขนาดใหญ่ เหมาะแก่การเป็นไม้ตัดดอก อายุการใช้งานจะมีความแตกต่างกันในแต่ละฤดู โดยมีระยะเวลาในการปักแจกัน ฤดูร้อน 7 วัน ฤดูฝน 9 วัน และฤดูหนาว 12 วัน การปลูกใช้วิธีการติดตาบนกิ่งตอกุหลาบเพื่อขยายพันธุ์

*(**แหล่งข้อมูล** : กองคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และ มูลนิธิโครงการหลวง **ภาพจาก** : กลุ่มประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร กรมวิชาการเกษตร และมูลนิธิโครงการหลวง)*

พรรณนีย์ วิชชาชู

ทางรอดของมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออก

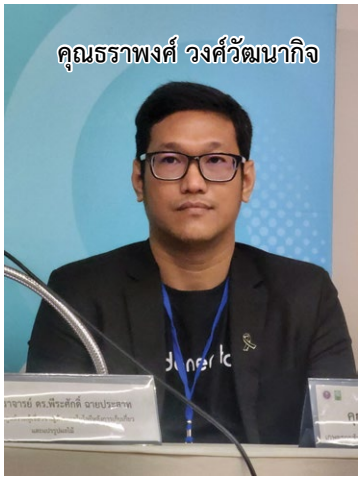
เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2569 ที่ผ่านมา ได้มีโอกาสไปนั่งฟังการเสวนาเรื่อง **“ทางรอดของเกษตรกรไทยในการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออก”** ในงาน **“มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2569”** ที่โรงแรมเซนทาราแกรนด์ และบางกอกคอนเวนชั่นเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ หัวข้อเสวนานี้จัดโดยศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลไม้ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ผู้ร่วมเสวนาประกอบด้วย **คุณธราพงศ์ วงศ์วัฒนากิจ** เกษตรกรสำนึกรักบ้านเกิด และผู้ก่อตั้งสวนมะพร้าวน้ำหอมอินทรีย์ **คุณนงนุช สุขใจเจริญกิจ** กรรมการผู้จัดการ บริษัท คิง เฟรช ฟาร์ม จำกัด ผู้ส่งออกผลไม้รายใหญ่ **คุณชวาล คงทรัพย์** จากบริษัท ฮาร์มเลส ฮาร์เวสท์ (ไทยแลนด์) จำกัด ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำตลาดน้ำมะพร้าวบรรจุขวดในสหรัฐอเมริกา และ**คุณณรงค์ศักดิ์ ชื่นสุชน** กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอ็น ซี โคโคนัท จำกัด ซึ่งเป็นทั้งผู้ผลิต ผู้ส่งออก และแปรรูปมะพร้าวน้ำหอม โดยมี **รศ.ดร.พีระศักดิ์ ฉายประสาท** ผู้อำนวยการศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลไม้ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการเสวนา

สถานการณ์

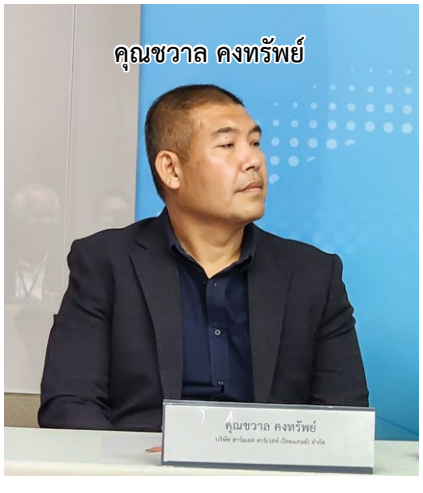
ก่อนที่จะสรุปสาระสำคัญของการเสวนาในครั้งนี้ จะขอนำเสนอข้อมูลจากเพจ facebook ของกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2569 เกี่ยวกับสถานการณ์ของมะพร้าวน้ำหอมไทยให้ทราบสักเล็กน้อย ดังนี้

วิกฤตมะพร้าวน้ำหอมไทยในช่วงที่ผ่านมา ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวหรือจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง แต่เป็นปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อนหลายมิติ ทั้งด้านการผลิต โครงสร้างตลาด

คุณธราพงศ์ วงศ์วัฒนากิจ

คุณนงนุช สุขใจเจริญกิจ

คุณชวาล คงทรัพย์

คุณณรงค์ศักดิ์ ชื่นสุชน

รศ.ดร.พีระศักดิ์ ฉายประสาท

ห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนการแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงไม่สามารถใช้มาตรการระยะสั้นเพียงอย่างเดียวได้ แต่จำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งเกษตรกร ผู้รวบรวม โรงงานแปรรูป ผู้ส่งออก และภาครัฐ เช่นเดียวกับปัญหาสินค้าเกษตรหลายชนิด ปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เช่น สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ภาวะเศรษฐกิจโลก และ ภูมิรัฐศาสตร์ทางเศรษฐกิจ ล้วนมีผลต่อราคาและการค้าระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม หากวิเคราะห์โครงสร้างของปัญหาในห่วงโซ่มะพร้าวน้ำหอมไทย จะพบว่ามี 4 มิติสำคัญ ที่ต้องเร่งบริหารจัดการ ได้แก่

1. ภาคการผลิต ภาคการผลิตถือเป็นต้นน้ำของปัญหาในห่วงโซ่มะพร้าวน้ำหอม โดยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พื้นที่ปลูกและผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลการผลิตพบว่า

ปี 2566 มีพื้นที่ยืนต้นประมาณ 265,269 ไร่ ผลผลิต 648,821 ตัน

ปี 2567 มีพื้นที่ยืนต้นประมาณ 302,692 ไร่ ผลผลิต 585,906 ตัน (ปี 2567 มีภาวะแล้งรุนแรง)

ปี 2568 พื้นที่ยืนต้นประมาณ 305,706 ไร่ ผลผลิต 877,681 ตัน

โดยพื้นที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดสำคัญ ได้แก่ ราชบุรี สมุทรสาคร นครปฐม สมุทรสงคราม และ ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลผลิตอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งเกิดจากการขยายพื้นที่ปลูกในช่วงก่อนหน้า แต่ในขณะเดียวกัน คุณภาพผลผลิตกลับลดลง เนื่องจากปัญหาที่สะสมในระบบการผลิต เช่น การจัดการน้ำ การใช้ปุ๋ยและสารอาหารพืช การดูแลโรคและแมลง และคุณภาพพันธุ์มะพร้าว

โดยเฉพาะในปี 2567 ที่เกิดภาวะแล้งรุนแรง ทำให้ต้นมะพร้าวขาดการบำรุง ส่งผลให้ผลผลิตที่ออกสู่ตลาดในปี 2568 มีจำนวนมากที่ไม่ได้คุณภาพ โดยมีข้อมูลว่ามะพร้าวตกเกรดมากกว่า 70% เมื่อผลผลิตจำนวนมากมีคุณภาพไม่ถึงมาตรฐานส่งออก จึงถูกส่งเข้าสู่ตลาดแปรรูปหรือขายในราคาที่ต่ำ ส่งผลให้ราคาหน้าสวนลดลงอย่างมาก

2. กระบวนการคัดและรวบรวม โครงสร้างตลาดที่เกษตรกรเสียเปรียบ หลังจากเก็บเกี่ยว มะพร้าวน้ำหอมจะเข้าสู่กระบวนการรวบรวมผ่านล้ง พ่อค้าคนกลาง หรือโรงงานคัดและตัดแต่ง ก่อนเข้าสู่ตลาด

โครงสร้างตลาดในขั้นตอนนี้มีลักษณะสำคัญคือ

- เกษตรกรเป็นผู้ขายรายย่อยจำนวนมาก
- ผู้รวบรวมและผู้ส่งออกมีจำนวนน้อยกว่า
- ราคามักถูกกำหนดจากปลายทางของตลาด

ในช่วงที่ผลผลิตออกมาก ผู้รวบรวมสามารถกดราคารับซื้อได้ง่าย โดยเฉพาะเมื่อมีการกำหนดราคาจากตลาดปลายทาง เช่น ตลาดจีน ซึ่งเป็นตลาดหลักของมะพร้าวไทย นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่สร้างแรงกดดันต่อราคา ทำให้เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาผลผลิตของตนเองได้มากนัก ได้แก่

- กลุ่มทุนต่างชาติบางส่วนเข้ามาลงทุนในล้งหรือพื้นที่ปลูก
- มีการกำหนดราคารับซื้อจากปลายทาง
- การแข่งขันของผู้ส่งออกสูง

3. กระบวนการแปรรูป มะพร้าวตกเกรดจำนวนมากเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม จากโครงสร้างตลาด มะพร้าวน้ำหอมจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก

1) มะพร้าวเกรดส่งออก (ประมาณ 30%) ราคาหน้าสวนประมาณ 4–5 บาท/ น้ำหนักเฉลี่ยมากกว่า 1 กิโลกรัม

2) มะพร้าวตกเกรด (ประมาณ 70%) ราคาหน้าสวนประมาณ 2 บาท/ผล ถูกส่งเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูป เช่น น้ำมะพร้าว อาหารและขนม เป็นต้น

เมื่อสัดส่วนมะพร้าวตกเกรดมีจำนวนมาก โรงงานแปรรูปจะมีวัตถุดิบจำนวนมากและเกิด ภาวะ Over Supply ทำให้ราคาวัตถุดิบลดลง และส่งผลย้อนกลับไปยังกระบวนการรับซื้อจากเกษตรกร

นอกจากนี้ ภาคการแปรรูปยังเผชิญปัญหาด้านมาตรฐานสินค้าและการแข่งขันด้านต้นทุน โดยมีรายงานว่ามีผู้ประกอบการบางส่วนผลิตสินค้าที่มีการปลอมปน หรือแต่งสีแต่งกลิ่น เพื่อเลียนแบบน้ำมะพร้าวแท้ ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้มาก เมื่อเทียบกับการใช้น้ำมะพร้าวจริง

4. การตลาดและการส่งออก ความเสี่ยงจากการพึ่งพาตลาดเดียว โครงสร้างตลาดของมะพร้าวน้ำหอมไทยมีลักษณะสำคัญคือ พึ่งพาการส่งออกสูง บริโภคในประเทศประมาณ 30% ส่งออกประมาณ 70% โดยในปี 2568 ไทยส่งออกมะพร้าวอ่อน 282,467 ตัน มูลค่า 197.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 6,456 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกลดลง 9.2% จากปีก่อนหน้า

ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ จีน (สัดส่วนกว่า 81%) สหรัฐอเมริกา สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สิงคโปร์ และ ฮ่องกง ตามลำดับ ซึ่ง

การพึ่งพาตลาดจีนเป็นหลัก ทำให้ตลาดมะพร้าวไทยมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคและภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยสำคัญที่กระทบตลาดจีน ได้แก่

- ผู้บริโภคหันไปนิยม น้ำมะพร้าวบรรจุขวด มากขึ้น
- เศรษฐกิจจีนชะลอตัว ทำให้ผู้บริโภคระมัดระวังการใช้จ่าย
- การแข่งขันด้านราคาจากประเทศคู่แข่ง

นอกจากนี้ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ไทยต้องเผชิญการแข่งขันจากประเทศผู้ผลิตรายใหม่ ได้แก่ **อินโดนีเซีย** ที่มีต้นทุนต่ำกว่าไทย มีความร่วมมือกับแบรนด์เครื่องดื่มในจีน และมีการลงทุนปลูกมะพร้าวขนาดใหญ่ **เวียดนาม** มีต้นทุนขนส่งต่ำกว่าเนื่องจากอยู่ติดกับจีน และผลผลิตจำนวนมากและสามารถเสนอราคาที่แข่งขันได้ นอกจากนี้ จีนยังมีการพัฒนาแหล่งปลูกมะพร้าวในพื้นที่ของตนเอง เช่น มณฑลไห่หนาน ซึ่งอาจส่งผลต่อความต้องการนำเข้าในระยะยาว

สำหรับสถานการณ์ราคา ในปี 2568 ราคามะพร้าวเริ่มลดลงตั้งแต่เดือนกรกฎาคม และลดลงมากในช่วง เดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูหนาวของจีน ทำให้ความต้องการเครื่องดื่มเย็นลดลง ขณะเดียวกันผลผลิตที่เพิ่มขึ้นเกือบ 50% ยิ่งทำให้ตลาดมีภาวะล้น ล่าสุด (12 มีนาคม 2569) ราคาหน้าสวน 4–5 บาท/ผล ล้งรับซื้อ 6–7 บาท/ผล ทั้งนี้ คาดว่าสถานการณ์จะเริ่มคลี่คลายในช่วง เดือนเมษายน เนื่องจากอากาศที่ร้อนขึ้นผลผลิตลดลง และความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น

มุมมองของผู้ร่วมเสวนา

มีประเด็นคำถามจากผู้ดำเนินการเสวนา เพื่อให้ผู้ร่วมเสวนาได้นำเสนอข้อมูล ข้อคิดเห็นและมุมมองต่าง ๆ หลายประเด็น ซึ่งขอสรุปสาระสำคัญให้ทราบดังนี้

สาเหตุของราคามะพร้าวน้ำหอมตกต่ำ

คุณธราพงศ์ เห็นว่า เกิดจากดีมานด์ ซัพพลาย และประเทศคู่ค้าของไทยมีทางเลือก ไปซื้อจากประเทศอื่น ๆ ด้วย ซึ่งคุณนงนุชเห็นด้วย พร้อมให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เมื่อกว่า 10 ปีที่ผ่านมา จีนซึ่งเป็นตลาดใหญ่ของมะพร้าวน้ำหอมของไทย ไม่ได้ต้องการมะพร้าวจำนวนมากเท่ากับปัจจุบัน การค้าขายก็ไปได้เรื่อย ๆ ตามปกติ แต่พอจีนมีความต้องการสูง แต่ปริมาณผลผลิตในประเทศมีน้อย ขาดตลาด ทำให้ราคามะพร้าวน้ำหอมสูง เมื่อราคาสูงก็จูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นราคาเริ่มตก ขณะเดียวกันเวียดนามเริ่มผลิตมะพร้าวอ่อนได้ แม้จะไม่ใช่น้ำหอมเช่นเดียวกับไทย แต่ผู้บริโภคมองว่าเป็นมะพร้าวอ่อน (ดื่มน้ำ) เหมือนกัน ราคาถูกกว่า ซึ่งสามารถทดแทนกันได้ เมื่อราคามะพร้าวของเวียดนามถูกกว่า จีนก็หันไปซื้อจากเวียดนาม

ขณะเดียวกันในตลาดสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดของผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวบรรจุขวด คุณชวาลได้ให้ข้อมูลว่า ย้อนไปในปี 2567 เกษตรกรประสบภัยแล้ง ผลผลิตมะพร้าวน้ำหอมที่เข้าโรงงานหายไปประมาณ 30% และราคามะพร้าวสูงมาก จากสถานการณ์ดังกล่าวกระทบมาถึงปี 2568 เพราะจะส่งสินค้าช่วงปลายปีเพื่อไปจำหน่ายในปีถัดไป ดังนั้นปี 2568 เป็นปีที่ยอดขายหายไป ทำให้ลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็น Modern Trade ในอเมริกา ต้องเปลี่ยนแผนของเขา จากที่เคยซื้อเรา เปลี่ยนไปซื้อจากรายอื่น ลูกค้าเราก็หายไป ส่วนทางบริษัทของเรา ก็เกรงจะเกิดเหตุการณ์ขาดแคลนมะพร้าวอีกจึงเริ่มสต็อคผลผลิตไว้ตั้งแต่ปลายปี 2568 เพื่อใช้ในการผลิตปี 2569 ดังนั้นปี 2569 เราจึงต้องการผลผลิตมะพร้าวน้อยมาก ซึ่งส่งผลให้ราคามะพร้าวตกต่ำ

คุณธราพงศ์ เสริมว่า เกษตรกรต้องเผชิญกับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่ปลายปี 2566 ปี 2567 เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งปี ปี 2568 เกิดช่วงต้นปี ซึ่งสภาวะดังกล่าว ทำให้ฤดูกาลของผลผลิตเปลี่ยนแปลงไปหมด ตามปกติมะพร้าวจะขาดคอ (ผลผลิตออกน้อย) ในช่วงมีนาคม – พฤษภาคม แต่ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา คลาดเคลื่อนไปหมด อย่างไรก็ตามช่วงที่มะพร้าวขาดคอ ราคามะพร้าวก็ยังไม่สูงขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นกลไกตลาด มะพร้าวน้ำหอมพึ่งพาตลาดส่งออกเป็นหลัก โดยเฉพาะตลาดจีน ราคาจึงน่าจะอยู่ที่ผู้ซื้อมากกว่า

ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งล้งกลาง

ในความเห็นของเกษตรกร มองว่าการจัดตั้งล้งกลาง มีความเป็นไปได้ แต่ขึ้นอยู่กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะเข้ามาช่วยดูแลอย่างไร และอยู่ที่เป้าหมายด้วยว่าเป็นล้งสำหรับตลาดส่งออก หรือตลาดในประเทศ

สำหรับผู้ส่งออกมองว่า การจัดตั้งล้งกลาง ขึ้นอยู่กับซัพพลาย ถ้าล้งกลาง มีการประกันราคา ช่วยเหลือเกษตรกร และควบคุมปริมาณผลผลิตได้ ถ้ามีผลผลิตออกมามาก ล้งกลางจะรับซื้อได้ทั้งหมดหรือไม่ และซื้อแล้วจะไปไหนต่อ ถ้าปริมาณผลผลิตล้นตลาดจริง ๆ ทำอย่างไรราคาก็ตก ต่อให้มีล้งกลางก็ตาม รัฐบาลจะช่วยเหลือเกษตรกรไหวหรือไม่ในราคาประกัน

ในกรณีที่มีนายทุนจีน มาตั้งล้งในจังหวัดซึ่งเป็นแหล่งผลิตมะพร้าวน้ำหอม มีนอมินีคนไทยลงทุนทำสวนมะพร้าวด้วย ถ้ารัฐบาลตั้งล้งกลาง คอยช่วยเหลือเกษตรกร ถ้าราคาตกต่ำมีการชดเชย ถ้าขายไม่ได้เอามาขายให้รัฐบาล เท่ากับเอื้อประโยชน์ให้นายทุนจีนโดยปริยาย กรณีเช่นนี้รัฐบาลจะมีมาตรการ หรือวิธีการอย่างไรในการช่วยเหลือเกษตรกรจริง ๆ

นอกจากนี้ผู้ร่วมเสวนายังมีความเห็นว่า การตั้งล้งกลาง ไม่อยากให้เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แค่รวบรวมผลผลิตเข้ามา

และให้เกษตรกรมีรายได้ดีขึ้น อยากให้มองไกลถึงปลายทาง ว่าตั้งมาแล้วจะทำอะไรต่อ โดยเฉพาะเป้าหมายคือการส่งออก ฉะนั้นสิ่งที่สำคัญ คือ มาตรฐาน เกษตรกรต้องเลือกทำมาตรฐานให้ตรงกับความต้องการของประเทศคู่ค้า รัฐบาลจะช่วยเกษตรกรได้อย่างไร เพราะการทำมาตรฐาน การรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ของแต่ละประเทศมีค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุน

ต้นทุนการผลิตมะพร้าวน้ำหอม

ในส่วนของผู้ผลิต คือเกษตรกร ต้นทุนขึ้นอยู่กับระบบการผลิต เช่น ผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ แม้ไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี แต่ในการจัดการพื้นที่ต้องทำหลายอย่าง เช่น ต้องมีบ่อพักน้ำ ต้องมีแนวกันลม ไม่ให้ละอองสารเคมีจากแหล่งต่าง ๆ แนวป้องกันน้ำไหล หรือซึมมาจากแหล่งอื่น ๆ เป็นต้น ถ้าผลิตในระบบ GAP ก็จะมีค่าสารเคมี ปุ๋ยเคมี ที่ราคาเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ถ้าเป็นมะพร้าวส่งออก ต้องมีการรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานที่ต้องการของประเทศคู่ค้านั้นๆ นี่คือต้นทุน ซึ่งเฉลี่ยแล้วน่าจะอยู่ที่ผลละ 8-9 บาท

สำหรับผู้ส่งออก ต้นทุนหลักๆ ของการส่งออก คือ ค่าขนส่ง ค่าระวางทั้งทางเรือ ทางอากาศ เพิ่มสูงขึ้นหมดจากปัจจัยที่ไม่อาจควบคุมได้ เช่น ภาวะสงคราม ราคาน้ำมัน นอกจากนี้คือการมีประเทศอื่นเป็นคู่แข่งทางการค้า สำหรับมะพร้าวน้ำหอม คู่แข่งคือ เวียดนาม ระยะทางจากเวียดนามไปจีนสั้นกว่า ไปง่ายกว่า ถึงแม้ว่าราคามะพร้าวอาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ไทยไม่สามารถสู้เวียดนามได้ในเรื่องของโลจิสติกส์ แม้จะโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่า มะพร้าวน้ำหอมของไทยดีกว่าอย่างไร แต่ผู้บริโภคจะหันไปสนใจราคาที่ถูกกว่า เพราะน้ำมะพร้าวออกมาจากผลมะพร้าวสด ๆ เหมือนกัน

ในการส่งออกน้ำมะพร้าวบรรจุขวดไปสหรัฐอเมริกา มีการกำหนดเป้าหมายราคาในการจำหน่าย มีการควบคุมต้นทุนการผลิตต่อลิตร และวางแผนการซื้อผลผลิตจากสวนในช่วงที่เก็บเกี่ยวมะพร้าว นอกจากนี้ต้นทุนของผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวยังมีเรื่องบรรจุภัณฑ์ และแบรนดิ้ง ต่าง ๆ ด้วย (ประมาณ 40%) ถ้าไม่รวมเรื่อง โลจิสติกส์ บริษัทมีแผนอยู่แล้วว่าจะส่งออกช่วงไหน กำหนดราคาเท่าไร สำหรับปี 2569 นี้ อาจจะมีราคาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เพราะต้องมีการรับรองมาตรฐาน USDA (ของสหรัฐอเมริกา) ตามความต้องการของลูกค้า (ต้นทุน 10 – 15%) ซึ่งอาจจะมีน้ำมะพร้าวที่ผลิตจากเมืองไทย แต่ไปติดแบรนด์ของห้างฯ ในสหรัฐอเมริกา

อนาคตการตลาดของมะพร้าวน้ำหอม

อนาคตของมะพร้าวน้ำหอมในระยะยาว น่าจะไปได้ดี ในตลาดพรีเมียม ขึ้นอยู่กับมาตรฐานการผลิต อาจจะต้องดูกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มหนึ่งอาจจะต้องการเน้นคุณภาพว่าเป็นมะพร้าวน้ำหอมของไทยจริง ๆ แต่กลุ่มหนึ่งอาจจะไม่สนใจขอเป็นเพียงน้ำมะพร้าวที่ออกมาจากผลมะพร้าวสดๆ เท่านั้น แต่มะพร้าวสดก็มีการแข่งขันกันทางด้านรูปลักษณ์ ความสะดวกในการบริโภค เชลฟ์ไลฟ์ เป็นต้น การจำหน่ายมะพร้าวสดต้องคำนึงถึงหน้าตา รูปลักษณ์ภายนอกต้องดี ถ้าเป็นผิวต้องเขียวสด เรียบเนียน ไม่เหมือนกับน้ำมะพร้าวแปรรูป รูปลักษณ์ของผลผลิตอย่างไรก็ได้ เพราะใช้แต่น้ำมะพร้าว ดังนั้นมะพร้าวสดต้องมีตลาดรองรับที่แน่นอน นอกจากนี้มะพร้าวสดยังมีปัญหาเรื่องน้ำหนัก ทำให้การขนส่งไม่ค่อยสะดวก อาจต้องหันมามองการเปลี่ยนฟอร์มจากผลสดเป็นน้ำมะพร้าวแทน แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงระยะเวลาการขนส่ง และการลงทุนด้านบรรจุภัณฑ์ และการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ

สำหรับมะพร้าวอินทรีย์ คิดว่าตลาดยังไปได้ เพราะมีกลุ่มผู้บริโภคที่ชัดเจน ผู้บริโภคเชื่อมั่นในคุณภาพ ตรวจสอบย้อนกลับได้ แต่ที่เกษตรกรเป็นห่วงกังวล คือสภาพอากาศที่แปรปรวน จะทำให้ปริมาณผลผลิตมะพร้าวลดลง แม้ตลาดจะมีอนาคต แต่ไม่มีผลผลิตป้อนตลาด

ในกรณีผลผลิตมีมาก และมีผู้เสนอว่าไม่ควรพึ่งพาตลาดจีนมากนัก ควรขยายตลาดไปยังประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง ผู้ส่งออกเห็นว่า เป็นเรื่องที่ทำค่อนข้างยาก เพราะการเดินทางไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ค่าคุ้มครองต่าง ๆ ค่อนข้างสูง และต้องใช้การขนส่งทางเรือเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศในตะวันออกกลางแม้จะมีกำลังซื้อสูง (เศรษฐีน้ำมัน) แต่คนค้าขายส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่เน้นของถูก ไม่เน้นคุณภาพ

ตลาดจีนยังคงมีความสำคัญ เพราะตลาดจีนเป็นตลาดใหญ่ของผลไม้ส่งออกแทบทุกประเภทของไทย ปริมาณการส่งออกมหาศาล เพราะจีนมีประชากรจำนวนมาก ยังไม่เห็นว่าจะมีประเทศไหนที่ไทยสามารถส่งออกได้มากทดแทนตลาดจีนได้ ต่อให้จีนไปซื้อจากเวียดนาม จากมาเลเซีย แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศของเขา ดังนั้นตลาดจีนไม่ควรทิ้ง

สำหรับคุณชวาล มองว่า เห็นด้วยกับการลดการพึ่งพาตลาดจีน เพราะตลาดในสหรัฐอเมริกาก็ยังมีความต้องการสูงอยู่ แต่ทั้งนี้ต้องมีมาตรฐาน ขณะเดียวกัน ตลาดอียู ก็น่าสนใจ แต่ ตลาดอียู ก็จะเน้นที่มาตรฐานเช่นเดียวกัน สำหรับประเทศอื่น ๆ เช่น ฮ่องกง สิงคโปร์ ก็มีความต้องการ แต่เป็นตลาดพรีเมี่ยม

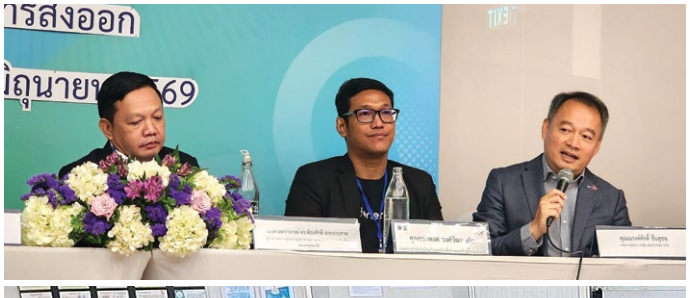
คุณณรงค์ศักดิ์ มีความเห็นว่า ตลาดมะพร้าวน้ำหอมของไทยไปได้ทั่วโลก มะพร้าวน้ำหอมของไทยมีอัตลักษณ์ ความหอมหวานแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้ยังเห็นว่าไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคในปัจจุบันนิยมน้ำมะพร้าวเป็นเครื่องดื่มบรรจุขวด มากกว่า บริโภคเป็นผลมะพร้าว

ซึ่งทั้งมีน้ำหนัก และจัดการขยะยาก น้ำมะพร้าวบรรจุขวดจึงน่าจะมีอนาคตเติบโตได้มาก และโอกาสที่ขยายตลาดไปทั่วโลกทำได้ง่ายกว่า

ต่อคำถามที่ว่า มะพร้าวน้ำหอมมีโอกาสจะล้นตลาดหรือไม่ เกษตรกร มองว่า ตลาดรองรับมะพร้าวน้ำหอมยังมีอยู่มาก เกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอม หรือ ขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น ต้องมีการพูดคุยตกลงกับผู้รับซื้อก่อนแล้วจึงตัดสินใจ อย่างไรก็ตามอยากให้มีการส่งเสริมการปลูกในเชิง Zoning มากกว่า คือส่งเสริมปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครปฐม เป็นต้น

จะเกิดอะไรขึ้นกับเกษตรกร ถ้ามะพร้าวน้ำหอมราคาตกต่ำเช่นนี้ 3-5 ปี

คุณณรงค์ศักดิ์ กล่าวว่า ถ้าราคามะพร้าวอยู่ที่ผลละ 3-5 บาท ต่อเนื่องไป 3-5 ปี เกษตรกรอยู่ไม่ได้แน่นอน แต่ได้ส่งสัญญาณถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ ให้ดำเนินการอย่างจริงจังกับความไม่ถูกต้อง เช่น เรื่องน้ำมะพร้าวปลอม ต้องตรวจสอบการนำเข้าวัตถุดิบ กับ ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกต้องสอดคล้องกัน ซึ่งทำได้ไม่ยาก เรื่องของกลไกตลาด ต้องขึ้นลง ตามปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดอย่างเหมาะสม ผู้ประกอบการที่เป็นต่างชาติ ไม่ว่าจะมาจากประเทศใด ต้องดำเนินการตามกติกาที่ถูกต้อง ถ้าไม่ถูกต้อง ภาครัฐต้องเข้าไปดูแลจัดการให้เขาทำงานบนโต๊ะให้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นกลไกทำให้การค้าอยู่ในจุดที่สมดุลได้

มะพร้าวน้ำหอมมีการค้าหลักอยู่ 2 รูปแบบ คือ มะพร้าวผลสด ซึ่งกระจายไปทั่วโลก เติบโตไปในทิศทางที่ดี แต่ไม่หวือหวา ไปได้เรื่อย ๆ อีกรูปแบบหนึ่ง คือ เครื่องดื่มจากมะพร้าวน้ำหอม ซึ่งมีตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งน้ำมะพร้าวจากมะพร้าวแกง ก็สามารถนำมาผลิตเป็นเครื่องดื่มน้ำมะพร้าวได้ ราคาก็จะถูกกว่ามะพร้าวน้ำหอมแท้ ๆ ขึ้นอยู่กับผู้บริโภคว่า ต้องการรสชาติ และราคาอย่างไร ทั้งนี้การนำมาผลิตเป็นเครื่องดื่มนี้สามารถช่วยระบายผลผลิตมะพร้าวน้ำหอมของเกษตรกรได้

ราคาของมะพร้าวน้ำหอมในอนาคต จะไม่สูงเกินเหตุ ราคาที่เกษตรกรอยู่ได้ประมาณ 10 บาท/ผล บวก ลบ ตามกลไกตลาด ปัจจุบันผู้ที่มีบทบาทในกลไกราคา ถ้าเป็นผู้ค้าผลไม้ ผู้มีบทบาทด้านราคา คือ ตลาดจีน ซึ่งเขาอยากควบคุมต้นทุน ซึ่งจะทำให้ราคาที่เขาซื้อไม่สูง ราคาถือว่าอยู่ในจุดที่สมดุล เกษตรกรอยู่ได้ ผลผลิตวันละ 4-5 ล้านผล ในจำนวนนี้ 60-70% ไปอยู่ที่ตลาดจีน

จะทำอย่างไรไม่ให้เขากดราคาเกินกว่าเหตุ ถ้าทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดในปริมาณที่พอเหมาะและสม่ำเสมอ ไม่สูงจนล้นตลาด ไม่น้อยจนขาดแคลน เสถียรภาพของผลผลิตที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และ ผลผลิตที่จำหน่ายเป็นผลสด มีความเหมาะสม ราคาก็จะเหมาะสมและมั่นคง เกษตรกรก็อยู่ได้ โรงงานก็อยู่ได้ ผู้บริโภครับได้ ความมั่นคงในระบบก็จะเกิดขึ้น

คุณนงนุช ให้ความเห็นว่า ถ้ามะพร้าวราคาถูกในฐานะผู้ส่งออกแรก ๆ ก็คงว่าดี เพราะน่าจะขายแข่งกับเวียดนามได้ แต่ถ้าเป็นเกษตรกรก็คงไม่ดี น่าจะไม่เหลือมะพร้าวแล้ว เพราะปุ๋ยเคมีก็แพง สารเคมีก็แพง ทำไปยิ่งขาดทุน ก็ไม่ทำ เมื่อเกษตรกรไม่มีมะพร้าวมาขาย ก็ไม่มีมะพร้าว

ส่งออกเช่นกัน คงต้องทำให้ทุกฝ่ายอยู่ได้ โดยต้องคำนึงถึงคุณภาพของผลผลิตเป็นสำคัญ ต้องรักษา เอกลักษณ์จุดเด่นของมะพร้าวน้ำหอม คือ ความหวานหอมให้ได้ แต่เท่าที่มีประสบการณ์ บางทีมะพร้าวน้ำหอมไม่หอมหวานสมชื่อ ซึ่งอาจจะต้องพึ่งพางานวิจัย ให้ผลผลิตมีความคงที่ การทำให้ช่วงเวลาการเก็บรักษานานขึ้น รวมไปถึงการแก้ไข หรือรับมือสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

คุณชวาล มองว่า ถ้าราคาตกต่ำติดต่อกันนาน 3-5 ปี คงล้มทั้งกระดาน บางท่านอาจเห็นว่า มะพร้าวราคาถูกโรงงานผลิตเครื่องดื่มน่าจะได้ประโยชน์ แต่ในความเป็นจริงที่พบ เกษตรกรจะรอเวลาให้ราคาขึ้นจึงเก็บเกี่ยว ส่งผลให้คุณภาพน้ำมะพร้าวลดลง ยิ่งไปกว่านั้น เกษตรกรจะไม่ลงทุนในการบำรุงรักษา คุณภาพของผลผลิตยิ่งลดลง ผู้ประกอบการอาจจะมีเทคโนโลยีในการปรับปรุงคุณภาพ แต่นั่นคือการลงทุนเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการเอง ไม่ได้เข้าไปดูแลเกษตรกร รัฐควรเป็นผู้เข้ามาดูแลเกษตรกร ซึ่งเชื่อว่ารัฐคงไม่ปล่อยให้ล้มทั้งกระดาน คงต้องยื่นมือเข้ามาในรูปของคณะกรรมการ หรือกองทุน เพื่อแก้ไขทั้งเรื่องราคา และ การตลาด

อยากเสนออะไรกับรัฐบาล

ผู้ร่วมเสวนา มีข้อเสนอต่อรัฐบาล

- ควบคุมคุณภาพให้มะพร้าวน้ำหอมมีมาตรฐานเดียวกัน
- หาตลาดใหม่ และให้รัฐช่วยสนับสนุนการตลาด โปรโมทให้ผู้บริโภคเห็นความแตกต่างระหว่างมะพร้าวน้ำหอมของไทยกับมะพร้าวของประเทศอื่น
- ให้รัฐสนับสนุนโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความยั่งยืนให้กับการผลิต และอุตสาหกรรมมะพร้าวน้ำหอม

ต่อคำถามถึง**ทางรอดของมะพร้าวน้ำหอมของไทย** ผู้ร่วมเสวนา ให้ความเห็นว่า

- รัฐควรมีบทบาทในการพัฒนาด้านการตลาด และ เกษตรกรต้องทำคุณภาพมาตรฐานให้ได้ ทั้งมาตรฐานการผลิต และมาตรฐานตามความต้องการของประเทศคู่ค้า
- มีการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมะพร้าวน้ำหอมทั้งระบบให้มีความยั่งยืน

แนวทางแก้ไขปัญหา

จากสถานการณ์มะพร้าวน้ำหอม ตามข้อสรุปของกระทรวงพาณิชย์ที่เกริ่นไว้ในตอนต้น กระทรวงพาณิชย์เสนอแนวทางแก้ไขไว้ดังนี้

การแก้ไขปัญหามะพร้าวน้ำหอมจำเป็นต้องดำเนินการในหลายด้านพร้อมกัน

1. ภาคการเกษตร
   - ควบคุมการขยายพื้นที่ปลูก
   - สนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย น้ำ และการจัดการสวน
   - ปรับปรุงพันธุ์และเพิ่มคุณภาพผลผลิต
2. ภาคการผลิตและอุตสาหกรรม
   - ปราบปรามสินค้าเลียนแบบหรือการปลอมแปลงสินค้า

   - ตรวจสอบและปราบปรามธุรกิจที่ใช้ “นอมินี”
   - ยกระดับมาตรฐานสินค้า
   - สนับสนุนการแปรรูปควรให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากมะพร้าวให้ครบทุกส่วน ไม่เฉพาะแต่น้ำมะพร้าว เช่น เนื้อมะพร้าว เปลือก และกะลาและอาจต่อยอดไปสู่การทำคาร์บอนเครดิตในอนาคต
3. ภาคการตลาด
   - รักษาตลาดส่งออกเดิม
   - ขยายตลาดใหม่
   - หาตลาดรองรับผลผลิต มะพร้าวเกรดรอง ที่ไม่ได้ขนาดหรือน้ำหนักตามมาตรฐานส่งออก
   - กระตุ้นการบริโภคในประเทศ

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังมีแนวคิดในการจัดตั้ง “ล้งกลาง” โดยอยู่ระหว่างการหารือร่วมกับสมาคมมะพร้าวน้ำหอมไทยและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนากลไกการรับซื้อที่โปร่งใสและเป็นธรรม โดยให้ชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วม ขณะที่ภาครัฐจะสนับสนุนด้านการกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพสินค้า ตลอดจนสร้างกลไกราคาให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมต่อเกษตรกร

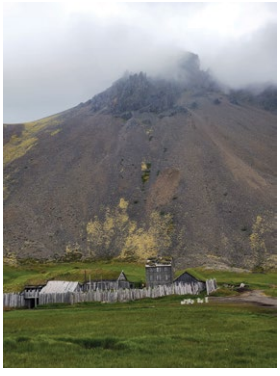
วิกฤตมะพร้าวน้ำหอมไทยเป็นผลจากหลายปัจจัยที่เชื่อมโยงกัน ตั้งแต่การผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณภาพผลผลิตที่ลดลง โครงสร้างตลาดที่เกษตรกรเสียเปรียบ ไปจนถึงการแข่งขันในตลาดโลกและการพึ่งพาตลาดส่งออกเพียงไม่กี่ประเทศ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงต้องใช้เวลาและต้องดำเนินการอย่างบูรณาการทั้งระบบ ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ พร้อมกับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับอุตสาหกรรมมะพร้าวน้ำหอมไทยในระยะยาว

สาระสำคัญจากเวทีเสวนา ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกับกระทรวงพาณิชย์ น่าจะเป็นสิ่งยืนยันได้ว่า มะพร้าวน้ำหอมไทย มีทางรอดแน่นอน

พรรณนีย์ วิชชาชู

ไอซ์แลนด์ ดินแดนน่าสนใจ

เมื่อปลายเดือนมิถุนายน 2569 ได้มีโอกาสไปท่องเที่ยวในประเทศไอซ์แลนด์ เป็นเวลากว่า 2 สัปดาห์ การเดินทาง การได้พบเห็นสถานที่ต่าง ๆ ในไอซ์แลนด์แตกต่างจากประเทศในทวีปยุโรปอื่น ๆ ที่เคยไปมาหลายประเทศ หลายท่านที่รู้จักคุ้นเคยแนะนำว่า น่าจะเขียนเรื่องราวบอกเล่าให้ใครๆ ได้ทราบบ้าง จึงเป็นที่มาของเรื่อง **"ไอซ์แลนด์.... ดินแดนน่าสนใจ"** ในข่าวสารสมาคมพืชสวนฯ ฉบับนี้

ปฐมบท

ไอซ์แลนด์ เป็นประเทศนอร์ดิกในยุโรปเหนือ เป็นเกาะในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ อยู่ระหว่างกรีนแลนด์ นอร์เวย์ และอังกฤษ เป็นเกาะในยุโรปที่มีพื้นที่มากเป็นที่ 2 รองจากบริเทนใหญ่ มีเมืองหลวงชื่อ เรคยาวิก (Reykjavik) มีประชากรรวมทั้งประเทศราว 389,000 คน เป็นประเทศที่มีประชากรน้อยที่สุดในบรรดาประเทศสมาชิกขององค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization : NATO) และเป็นประเทศเดียวที่ไม่มีกองทัพประจำการ มีเพียงหน่วยยามฝั่งติดอาวุธเท่านั้น

ไอซ์แลนด์มีพื้นที่ประเทศ 102,775 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งยาว 4,970 กิโลเมตร 62% ของพื้นที่ประเทศเป็นที่รกร้าง มีเพียง 23% ที่พืชเจริญเติบโตได้ อีก 11% เป็นธารน้ำแข็ง 1 ใน 3 ของพื้นที่ประเทศส่วนใหญ่เป็นที่สูง (สูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 600 เมตร) จุดที่สูงที่สุดคือยอดเขาฮวันนาดาลสนูคูร์ (Hvannadalshnúkur)

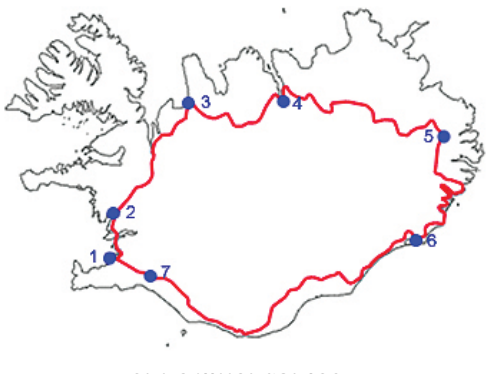
ดินแดนของประเทศตั้งอยู่บริเวณรอยแยกระหว่างแผ่นเปลือกโลก และต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา เช่น กีย์เซอร์ และการปะทุของภูเขาไฟบ่อยครั้ง มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงภูเขาไฟอันประกอบด้วยทรายและทุ่งลาวาจำนวนมาก และมีแม่น้ำ ตลอดจนธารน้ำแข็งหลายสายไหลลงสู่ทะเลผ่านพื้นที่ราบลุ่ม

ไอซ์แลนด์ได้รับความอบอุ่นซึ่งเป็นอิทธิพลมาจากกระแสน้ำอุ่น (กัลฟ์สตรีม) และมีภูมิอากาศอบอุ่น แม้จะตั้งอยู่ที่ละติจูดทางใต้ของอาร์กติกเซอร์เคิลก็ตาม ละติจูดและอิทธิพลทางทะเลทำให้ช่วงฤดูร้อนมีอากาศหนาวเย็น และเกาะส่วนใหญ่มีภูมิอากาศแบบขั้วโลก คำว่า "ไอซ์แลนด์" ที่ใช้ในภาษาไทยนั้นทับศัพท์จากภาษาอังกฤษว่า "Iceland" ส่วนชื่อในภาษาไอซ์แลนด์คือ "Ísland" (อีสลันด์) คำว่า ís แปลว่าน้ำแข็ง และ land แปลว่าแผ่นดินหรือประเทศ

ในทางธรณีวิทยา ไอซ์แลนด์เป็นผืนดินที่ยังใหม่ ตั้งอยู่บนจุดร้อนไอซ์แลนด์และเทือกเขากลางมหาสมุทรแอตแลนติก ซึ่งเป็นแนวแผ่นเปลือกโลกแยกตัวระหว่างแผ่นทวีปอเมริกาเหนือและแผ่นทวีปยูเรเซีย ไอซ์แลนด์มีภูเขาไฟมากกว่าร้อยแห่ง หลายแห่งยังคงคุกรุ่นอยู่ เช่น ภูเขาไฟเฮกลา (Hekla) ซึ่งปะทุครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2543 ไอซ์แลนด์มี

ถนนวงแหวนรอบเกาะ

แหล่งพลังงานความร้อนใต้พิภพสูง มีแหล่งน้ำพุร้อน (กีย์เซอร์) จำนวนมาก และยังได้ไฟฟ้าพลังน้ำด้วย

ไอซ์แลนด์ มีภูมิอากาศแบบภาคพื้นสมุทรกึ่งอาร์กติก ค่อนข้างอบอุ่นจากอิทธิพลของกระแสน้ำอุ่น กัลฟ์สตรีม โดยมีฤดูกาล 4 ฤดู อุณหภูมิเฉลี่ยที่เมืองหลวง เรคยาวิก ในเดือนมกราคมประมาณ 0 องศาเซลเซียส ขณะที่เดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 11 องศาเซลเซียส วันที่อากาศอบอุ่นที่สุดในฤดูร้อนของไอซ์แลนด์มีอุณหภูมิ 20-25 องศาเซลเซียส ที่สูงตอนกลางของประเทศมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่าที่ต่ำตามชายฝั่งพอสมควร โดยในฤดูหนาว ที่สูงของประเทศมีอุณหภูมิประมาณ - 25 ถึง -30 องศาเซลเซียส อากาศในไอซ์แลนด์มักจะ เปลี่ยนแปลงบ่อยเกิดจากกระแสลมที่พัดไปทางตะวันตก และ ทางใต้ของประเทศ โดยจะพัดนำความอุ่นมาจากทะเลแคริเบียน ซึ่งทำให้เกิดพายุขึ้นได้ง่าย โดยส่วนมากจะเกิดพายุฝนที่ทางใต้ของประเทศ

ด้านเศรษฐกิจของไอซ์แลนด์ ในปีที่ผ่านมาไอซ์แลนด์มีมูลค่าการส่งออกสินค้า ประมาณ 9.23 แสนล้านโครนาไอซ์แลนด์ (ISK) หรือประมาณ 7.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (1 ISK = 0.27 บาท) มูลค่าการนำเข้าสินค้าประมาณ 1.40 ล้านล้านโครนาไอซ์แลนด์ (ISK) ขาดดุลประมาณ 4.85 แสนล้านโครนาไอซ์แลนด์ (ISK) ส่วนใหญ่เกิดจากการเร่งนำเข้าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเซิร์ฟเวอร์ขนาดใหญ่เพื่อพัฒนาธุรกิจศูนย์ข้อมูล หรือ Data Centers

สินค้าส่งออกหลักของไอซ์แลนด์ เป็นสินค้าอุตสาหกรรมหนักและอาหารทะเล โดยมีสัดส่วนดังนี้

ผลิตภัณฑ์สบู่และสินค้าอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.7 ของการส่งออกทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็น อะลูมิเนียมหลอม และผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียมแปรรูป อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ 38.9% โดยสินค้าหลักคือ ปลาสด และเนื้อปลาแล่แช่แข็ง ส่วนปลาจากการเพาะเลี้ยง เป็นกลุ่มที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วและมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าส่งออกสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ เฟร์โรซิลิคอน ดินเบา และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ โดยมีประเทศคู่ค้าส่งออกที่สำคัญคือ เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ไอซ์แลนด์นำเข้าสินค้าสำคัญ คือ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อาหาร และสิ่งทอ โดยประเทศคู่ค้านำเข้าสำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี นอร์เวย์ และ จีน

ถึงแม้จะขาดดุล แต่ไอซ์แลนด์กำลังพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาทดแทน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างรายได้คิดเป็นสัดส่วนสูงถึง 8.8% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และสร้างชั่วโมงการทำงานให้แก่ประชากรในประเทศเกือบ 10% จำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่ไอซ์แลนด์เฉลี่ยประมาณ 2.3 ล้านคนต่อปี (6 เท่าของจำนวนประชากรของไอซ์แลนด์) กลุ่มนักท่องเที่ยวหลัก คือ สหรัฐอเมริกา ประมาณ 22-29% รองลงมาคือ อังกฤษ เยอรมนี และ จีน ไอซ์แลนด์จึงมีการปรับโครงสร้างภาษีที่พักแรม (Accommodation Tax) เป็น 800 ISK ต่อห้องต่อคืนสำหรับโรงแรม และเริ่มปรับเปลี่ยนมาจัดเก็บภาษีการใช้ถนนตามระยะทางจริง (Road Charge) อยู่ที่ 6.95 ISK ต่อกิโลเมตร สำหรับรถยนต์ทั่วไปและรถเช่าขับ เพื่อระดมทุนมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

การเดินทาง

กลุ่มเพื่อนเที่ยวของเรามีด้วยกัน 8 คน ในจำนวนนี้ 7 คนอายุเกิน 60 ปี แต่เป็นกลุ่มที่พากันเที่ยวทั้งในและต่างประเทศมานานกว่า 10 ปี แนวคิดในการเที่ยวของเราคือ ต้องทำร่างกายให้แข็งแรง เพราะต้องเดินป่า ปีนเขา และ เที่ยวอย่างประหยัด ด้วยการซื้อตั๋วเครื่องบินในช่วงที่ราคาถูก และเลือกที่พักเป็นอพาร์ตเม้นท์ และเกสต์เฮาส์ ที่มีครัวทำอาหารได้ด้วย เพราะจะทำอาหารรับประทานกันเอง

การเดินทางไปไอซ์แลนด์ในครั้งนี้ จากสนามบินสุวรรณภูมิไปเปลี่ยนเครื่องบินที่สนามบินนานาชาติ Hamad กรุงโดฮา ประเทศการ์ตาร์ (ใช้เวลาเดินทาง 6.35 ชั่วโมง) จากโดฮาไปเปลี่ยนเครื่องบินที่สนามบิน Copenhagen Airport, Kastrup กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก (ใช้เวลาเดินทาง 6.25 ชั่วโมง) เดินทางจากโคเปนเฮเกนต่อไปยังท่าอากาศยายนานาชาติ Keflavik ประเทศไอซ์แลนด์ (ใช้เวลาเดินทาง 3.20 ชั่วโมง) ใช้เวลาเดินทางช่วงที่อยู่บนเครื่องบิน และ รอต่อเครื่องอยู่ที่สนามบินรวมประมาณ 21 ชั่วโมง

เราถึงไอซ์แลนด์เมื่อเวลาประมาณ 17.00 น. (ช้ากว่าไทย 7 ชั่วโมง) ระหว่างที่เครื่องบินลดระดับ ล้อแตะพื้นและแท็กซี่ไปบนรันเวย์ มองออกไปนอกหน้าต่างเครื่องบิน เห็นทุ่งดอกไม้สีม่วงเต็มพื้นที่กว้างไกลตอนแรกก็เดาไปต่าง ๆ นานาว่าเป็นดอกอะไร จนมีเพื่อนในกลุ่มบอกว่าเป็นทุ่ง **“ดอกลูปิน”**

ดอกลูปิน (Lupine) เป็นพืชต่างถิ่นที่มีการนำเข้ามาในไอซ์แลนด์ จากอลาสก้าในช่วงทศวรรษ 1940 เพื่อมาช่วยฟื้นฟูหน้าดินและเพิ่มแร่ธาตุไนโตรเจนให้แก่ดิน แก้ปัญหาดินพังทลาย ปัจจุบันลูปินเติบโตกระจายขยายไปทั่วประเทศ จะออกดอกบานสะพรั่งตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายน จนถึงเดือนกรกฎาคมของทุกปี พบเห็นได้ทั่วไปทั้งริมถนน วงแหวน พื้นที่โล่ง ตามเนินเขา และที่ราบทั่วไปในไอซ์แลนด์ แม้จะเป็นพืชที่แต่งแต้ม สร้างสีสันให้กับทิวทัศน์ แต่ลูปินก็มีข้อเสียเพราะเติบโตเร็วมากจนไปเบียดเบียนและลดพื้นที่ของมอส และพืชพื้นเมืองดั้งเดิม

ดอกลูปิน (Lupine)

หาดอิทรี ทุงกา (Ytri Tunga)

การเดินทางท่องเที่ยวในไอซ์แลนด์ครั้งนี้ เราเช่ารถตู้ 1 คัน นั่งได้ 8 คนพอดี กระเป๋าเดินทางเก็บท้ายรถได้พอดีเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เมื่อเราออกจากสนามบิน เราต้องไปรับรถที่บริษัทที่จองรถเอาไว้ เนื่องจากบริษัทที่เราเช่ารถไม่ได้อยู่ในพื้นที่ของสนามบิน แต่อยู่ในบริเวณศูนย์รวมของบริษัทรถเช่าต่าง ๆ หลายสิบบริษัท ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากสนามบินนัก มี Shuttle Bus บริการจากสนามบินไปที่ศูนย์ดังกล่าว

กว่าจะถึงบริษัทรถเช่า กว่าจะได้รถก็เป็นเวลาเกือบ 1 ทุ่ม แต่ที่นี่ยังสว่าง (พระอาทิตย์ตกดินเวลา 5 ทุ่มกว่า) สมาชิกในกลุ่มซึ่งอายุน้อยที่สุด รับหน้าที่ขับรถตลอดทริป จุดหมายแรกของเราคือ ซุเปอร์มาร์เก็ต เพื่อซื้อของไปทำอาหารรับประทาน ที่นี่มีซุปเปอร์มาร์เก็ตหลายแบรนด์ให้เลือก เป็นที่นิยมก็ 4 – 5 แบรนด์ ที่พักของเราคืนนี้อยู่ในเมือง Reykjavik ซึ่งเป็นเมืองหลวงของไอซ์แลนด์

เราเปลี่ยนที่พักทุกวัน และการเดินทางท่องเที่ยว จะใช้ถนนสายหลัก คือถนนวงแหวนรอบเกาะไอซ์แลนด์ ระยะทาง 1,332 กิโลเมตร เป็นถนน 2 เลน เชื่อมเมืองหลวง Reykjavik กับแหล่งท่องเที่ยวในเมืองสำคัญต่าง ๆ เช่น เมืองวิต (Vik) อะคูเรย์ริ (Akureyri) บอร์การ์เนส (Borgarnes) เบลินดูโอส (Blönduós) เอกิลสตาดีร์ (Egilsstaðir) เรย์ดาร์ฟยอร์ดูร์ (Reyðarfjörður) เฮิฟน์ (Höfn) เฮลลา (Hella) ฮวอลสโวลลูร์ (Hvolsvöllur) เซลฟอส (Selfoss) เป็นต้น

เที่ยวรอบเกาะ

ก่อนมาไอซ์แลนด์ ได้ตรวจสอบสภาพภูมิอากาศจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งคนที่อยู่ไอซ์แลนด์ด้วยแล้ว แม้ว่าจะเป็นช่วงฤดูร้อนของที่นี่ แต่อุณหภูมิอยู่ในระดับเลขตัวเดียว หรือ 10 ต้น ๆ แต่โอกาสเจอฝนมีมาก พวกเราก็เตรียมตัวมาพบกับความหนาวเย็นในระดับหนึ่ง พร้อมกับเสื้อกันฝน และร่มมาด้วย แต่พอมาพบกับสภาพความเป็นจริง นอกจากอากาศจะหนาว มีฝนปรอย ๆ และตก ๆ หยุด ๆ ตลอดทั้งวันแล้ว บางสถานที่มีลมแรงจนทำให้เสื้อกันหนาวที่เตรียมไปไม่เพียงพอ จะอาศัยแดดก็ไม่มีแดด ฟ้าหม่นทั้งวัน ในจำนวน 15 วันที่ท่องเที่ยว มีวันที่ฟ้าใส ฟ้าเป็นสีฟ้า แดดดี อยู่ไม่เกิน 5 วัน

สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งของไอซ์แลนด์ จะมีที่จอดรถ บางแห่งเสียค่าจอด บางแห่งไม่เสีย (แต่ส่วนใหญ่จะเสีย) ค่าบริการจอดรถมีตั้งแต่ 500 – 2000 โคโรนา ลานจอดรถจะอยู่ห่างจากสถานที่ท่องเที่ยวมากพอสมควร นั่นหมายถึง ทุกคนต้องเดินไปตามเส้นทางที่กำหนด ระหว่างทางก็ให้นักท่องเที่ยวชื่นชมธรรมชาติ ต้นไม้ใบหญ้าไปพลาง ห้องสุขา ณ สถานที่ท่องเที่ยวไม่ต้องหา ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณลานจอดรถ บางแห่งต้องเสียค่าบริการ บางแห่งไม่เสีย พวกเราสังเกตว่าถ้าเสียค่าจอดรถ ห้องสุขาจะเข้าได้ฟรี แต่ถ้าจอดรถฟรี ต้องเสียค่าบริการห้องสุขา ค่าบริการห้องสุขาบางแห่งก็สูงถึง 300 โคโรน่า/คน (กว่า 100 บาท)

แหล่งท่องเที่ยวของไอซ์แลนด์ ส่วนใหญ่ คือ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ และ ธรรมชาติ ที่สร้างสรรค์ให้ประเทศเกาะแห่งนี้ สวยงามแปลกไปกว่าประเทศอื่น ๆ ที่อยู่บนแผ่นดิน ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่เราได้สัมผัสอาจจำแนกออกเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้ กลุ่มน้ำตกและแม่น้ำ กลุ่มธารน้ำแข็ง และทะเลสาบน้ำแข็ง กลุ่มความร้อนใต้พิภพและน้ำพุร้อน กลุ่มชายหาดและหน้าผา กลุ่มสถาปัตยกรรมและเมือง สถานที่ท่องเที่ยวทุกกลุ่มเหล่านั้น นักท่องเที่ยวแต่งกายเหมือนกันหมด คือ สวมเสื้อผ้ากันหนาว ไม่ว่าจะเป็น น้ำตก ชายหาด หน้าผา ธารน้ำแข็ง หรือ น้ำพุร้อน

โบสถ์ดำแห่งไอซ์แลนด์
หรือ บูดาเคิร์กยา

ประติมากรรมผู้พิทักษ์คาบสมุทร

หน้าผาสูงที่อาศัยของนก

จะขอไล่เรียงสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละวัน ตามเส้นทางถนนวงแหวนรอบเกาะที่กลุ่มของเราได้ไปสัมผัสมา

วันแรก ออกจากที่พักในเมืองหลวง Reykjavik ไปยัง**หาดอิทรีทุงกา (Ytri Tunga)** เป็นชายหาดทรายสีทอง บนคาบสมุทรสไนล์แฟลซเนส ทางตะวันตกของไอซ์แลนด์ แต่สถานที่ไม่ได้เป็นหาดทรายที่ราบเรียบ แต่เป็นโขดหิน ที่ต้องปีนป่าย ที่นี่เป็นจุดชมฝูงแมวน้ำที่สามารถเข้ามาดูได้ใกล้ที่สุด แต่ถึงกระนั้นพวกเราก็เห็นแมวน้ำนอนตากความหนาวเย็นอยู่แสนไกลจนแทบถ่ายรูปด้วยกล้องในโทรศัพท์ไม่ได้

จากจุดชมแมวน้ำต่อไปอีกประมาณ 17 กม. ก็ถึง**น้ำตกบาร์นาฟอสส์ (Barnafoss)** ทางตะวันตกของไอซ์แลนด์ สูงประมาณ 80 เมตร อยู่ในหุบเขาที่รายล้อมด้วยทุ่งหญ้าและภูเขาสูง น้ำตกมีลักษณะเป็นสายน้ำสีขาวไหลมาตามหน้าผาหินบะซอลต์สีดำซึ่งเกิดขึ้นมาหลายล้านปีแล้วจากการไหลของลาวาในบริเวณนี้ น้ำตกได้กัดเซาะหน้าผาหินบะซอลต์ไปเรื่อย ๆ

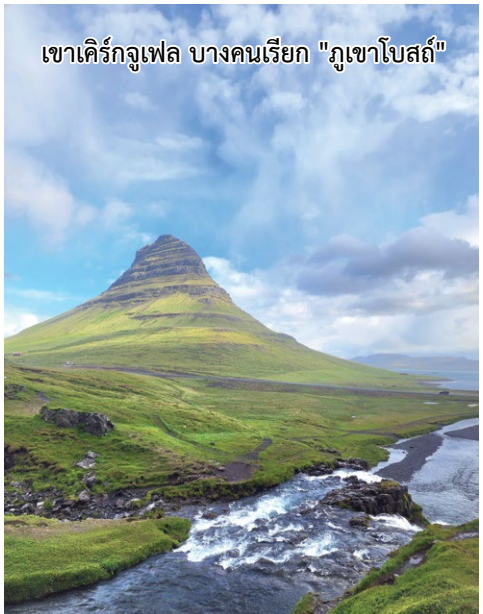
ขับรถต่อไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ถึง**โบสถ์ดำแห่งไอซ์แลนด์** หรือ **บูดาเคิร์กยา (Búðakirkja)** อยู่ในหมู่บ้าน บูดีร์ (Búðir) บนคาบสมุทรสไนล์เฟลสเนส (Snæfellsnes) สร้างด้วยไม้และทาด้วยน้ำมันดิน เพื่อปกป้องเนื้อไม้จากสภาพอากาศ ทัศนียภาพรอบด้านรายล้อมด้วยทุ่งลาวา มหาสมุทร และมีข้อมูลว่าบางครั้งอาจมีธารน้ำแข็งปรากฏขึ้นด้วย

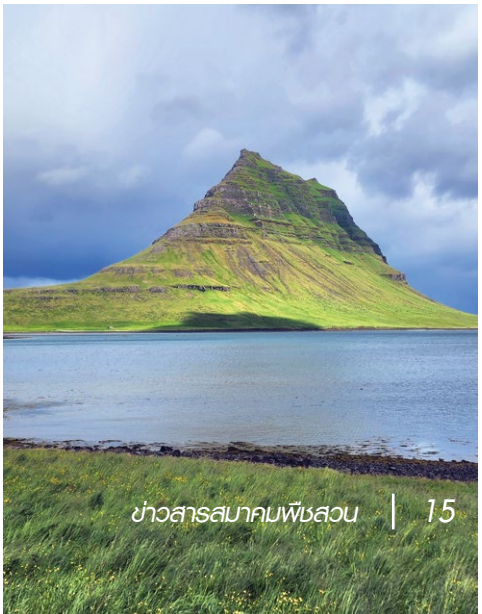
ห่างไปอีกประมาณ 15 กม. จากโบสถ์ดำ เป็นหมู่บ้านชาวประมงอาร์นาร์สทาปี มี**ประติมากรรมผู้พิทักษ์คาบสมุทร** สไนล์เฟลสเนส (Bárðuri Snæfellsás) สร้างโดยประติมากรชื่อ Ragnar Kjartansson ทำจากหินลาวาเรียงกันเป็นรูปร่างครึ่งคนครึ่งยักษ์ สร้างขึ้นเพื่ออุทิศให้กับ "บาร์ดูร์" (Bárður) ซึ่งตามตำนานเล่าว่าเขาเป็นลูกครึ่งมนุษย์กับยักษ์ ในคริสต์ศตวรรษที่ 9 หลังจากความขัดแย้งในครอบครัว บาร์ดูร์ได้หายตัวเข้าไปในธารน้ำแข็งสไนเฟลส์โจกุล (Snæfellsjökull glacier) ชาวบ้านในพื้นที่จึงนับถือเขาในฐานะเทพเจ้าและจิตวิญญาณผู้พิทักษ์คาบสมุทรแห่งนี้ โดยมักจะสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากเขาในยามยากลำบาก อีกด้านหนึ่งของประติมากรรมเป็นหน้าผาสูงซึ่งเป็นที่อาศัยของนกหลายชนิด วันนี้เราพักที่ Snaefellsbaer ในเขตตะวันตกของไอซ์แลนด์

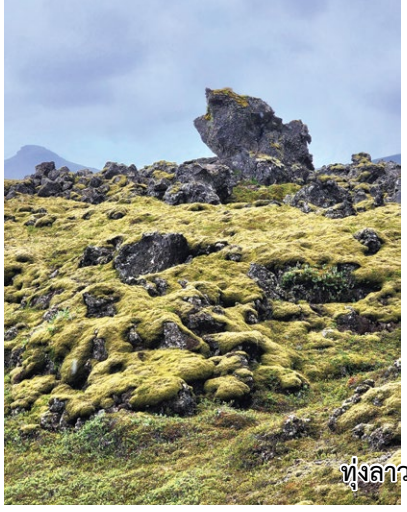
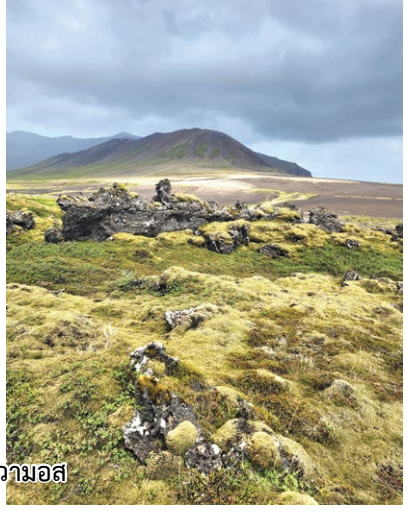
เช้าวันรุ่งขึ้น ออกจาก Snaefellsbaer มีฝนพรำๆ จุดหมายของเราคือ **เขาเคิร์กจูเฟล (Kirkjufell)** หรือ บางคนเรียก "ภูเขาโบสถ์" (Church Mountain) ตั้งอยู่บนคาบสมุทรสไนล์แฟลซเนส (Snæfellsnes) ใกล้เมืองกรุนดาร์ฟยอร์ดูร์ เป็นภูเขารูปทรงกรวยคว่ำสูง 463 เมตร มีหินลาวาโบราณเรียงตัวกันเป็นชั้นๆ รูปร่างคล้ายโบสถ์ หรือหมวกแม่มด มีข้อมูลระบุว่า เป็นภูเขาที่ถูกถ่ายภาพมากที่สุดในไอซ์แลนด์ ใกล้กันมี **น้ำตกเคิร์กจูเฟลล์ฟอสส์ (Kirkjufellsfoss)** ซึ่งบริเวณน้ำตกนี้ เป็นจุดถ่ายภาพยอดนิยมที่มองเห็นน้ำตกคู่กับฉากหลังเป็นยอดเขาเคิร์กจูเฟล นอกจากนี้ยังเป็นจุดชมแสงเหนือในช่วงฤดูหนาว และเคยใช้เป็นฉากถ่ายทำซีรีส์เรื่อง Game of Thrones

ช่วงบ่ายเราขับรถเข้าไปชม**ทุ่งลาวามอส Berserkjahraun** ที่กว้างไกลสุดตา เป็นทุ่งลาวาที่ยังไม่ประกาศเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ ไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเลย มีรถพวกเราคันเดียว จากที่นี่มองเห็นเขา Kirkjufell อยู่ลิบ ๆ ส่วนทุ่งลาวามอสที่อยู่รอบตัวพวกเราก็สวยแปลกดี ลักษณะเป็นโขดหินเล็กบ้างใหญ่บ้างเต็มพื้นที่ มีมอสสีเขียว

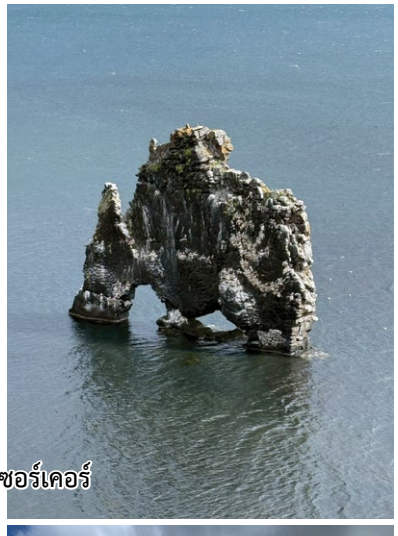

น้ำตกเคิร์กจูเฟลล์ฟอสส์

เขาเคิร์กจูเฟล บางคนเรียก "ภูเขาโบสถ์"

ทุ่งลาวามอส

หินฮวิตเซอร์เคอร์

โบสถ์อะคูร์เรย์รี่

ขึ้นปกคลุม มอสที่นักอนุรักษ์ธรรมชาติย้ำนักย้ำหนาว่าห้ามเหยียบย่ำมอสพวกนี้ เพราะเป็นพืชที่ใจเสาะตายง่าย และกว่าจะฟื้นคืนสภาพต้องใช้เวลานาน วันนี้เราพักที่ Kleppjarnsreykir ยังอยู่ในเขตตะวันตกของไอซ์แลนด์

วันที่ 3 ของทริปนี้ เราออกเดินทางค่อนข้างไกลประมาณ 150 กิโลเมตร ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ถึง **Hvítserkur Sea Stack** คือ เสาหินภูเขาไฟที่เกิดจากการกัดเซาะของของน้ำและลมตามธรรมชาติ มีคนตั้งชื่อว่า **“ฮวิตเซอร์เคอร์”** สูง 15 เมตร อยู่ริมทะเล บนคาบสมุทร Vatnsnes ทางตะวันตกเฉียงเหนือของไอซ์แลนด์ บางคนมองว่ามีรูปร่างคล้ายช้างแมมมอธ บ้างว่าเหมือนแรด บ้างว่าเหมือนไดโนเสาร์ แล้วแต่จินตนาการ เสาหินดังกล่าวตั้งอยู่ในอ่าว Húnaflói ห่างจากฝั่งประมาณ 50 เมตร ชาวพื้นบ้านเรียกว่า "โทรลล์แห่งภาคตะวันตกเฉียงเหนือ" เป็นแหล่งทำรังของนกทะเลหลายชนิด โดยเฉพาะ นกนางนวล ซึ่งว่ากันว่าบางตัวดุมากขนาดโฉบ จิกตี นักท่องเที่ยวก็มี

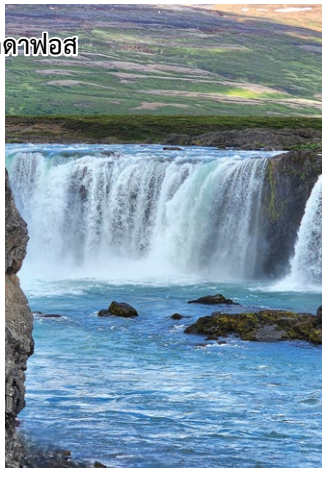
ช่วงบ่ายเราเดินทางต่ออีกประมาณ 250 กิโลเมตร มุ่งตรงไปยัง**เมืองอะคูเรย์รี่ (Akureyri)** ทางเหนือของไอซ์แลนด์ ไปถึงเกือบเย็นแล้ว แวะชม**โบสถ์ Akureyrakirkja** หรือโบสถ์แห่งอะคูเรย์รี่ เป็นโบสถ์นิกายลูเธอรัน อยู่กลางเมืองอะคูเรย์รี่ สถาปัตยกรรมคอนกรีตทรงเรขาคณิต บันไดกว้างด้านหน้า หอคอยคู่ด้านหน้า หน้าต่างกระจกสี วันนี้เราพักในเมืองอะคูเรย์รี่

เช้าวันรุ่งขึ้น เราออกเดินทางไปยัง**น้ำตกโกดาฟอส Godafoss** ห่างจากที่พักประมาณ 35 กิโลเมตร น้ำตกโกดาฟอสส์ หรือ "น้ำตกของ

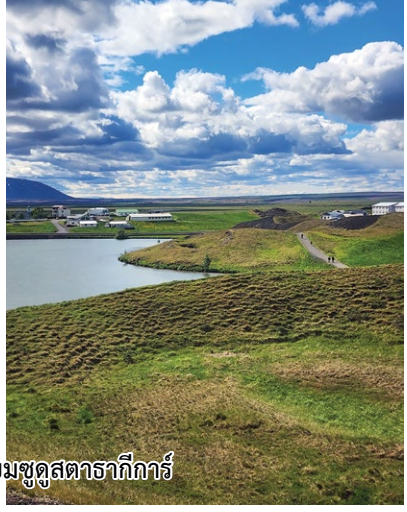

น้ำตกโกดาฟอส

หลุมอุกกาบาตเทียมซูดูสตาธากีการ์

พระเจ้า" เป็น 1 ใน 3 น้ำตกที่สวยที่สุดของไอซ์แลนด์ และมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับศาสนา มีความสูง 12 เมตร และความกว้างรูปทรงเกือกม้ายาวประมาณ 30 เมตร มีมวลน้ำมหาศาลกระหน่ำลงมาจากหน้าผา ไหลลัดเลาะไปตามหุบเหว เกิดเป็นทัศนียภาพที่สวยงามตามตำนาน กล่าวว่าเมื่อปี ค.ศ.1000 ผู้นำทางศาสนาและกฎหมายของไอซ์แลนด์ได้ตัดสินใจให้ประชากรเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ และได้นำรูปปั้นเทพเจ้านอร์สโบราณ (Pagan) โยนทิ้งลงไปในน้ำตกแห่งนี้เพื่อแสดงถึงการเปลี่ยนผ่านทางศาสนา

ช่วงบ่ายไปชม**หลุมอุกกาบาตเทียมซูดูสตาธากีการ์ (Skútustaðagígar)** เป็นหลุมอุกกาบาตเทียมที่ใหญ่ที่สุดในไอซ์แลนด์ เป็นเนินหลุมที่เกิดจากไอน้ำระเบิด เมื่อลาวาไหลทับพื้นที่ชุ่มน้ำ ไม่ได้เกิดจากอุกกาบาตตกหรือภูเขาไฟระเบิดโดยตรง เกิดขึ้นเมื่อราว 2,300 ปีมาแล้ว อยู่บริเวณตอนเหนือของไอซ์แลนด์ ริมทะเลสาบมีวาตน (Lake Mývatn) เป็นหนึ่งในพื้นที่ดูนกที่สำคัญเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ โดยมีเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติระยะทางสั้นๆ 1-2 กิโลเมตร

ห่างไปประมาณ 8 กิโลเมตร ถึง **แหล่งความร้อนใต้พิภพ ฮเวย์รี (Hverir Geothermal)** เป็นพื้นที่พลังงานความร้อนใต้พิภพที่โดดเด่นที่สุดแห่งหนึ่งของไอซ์แลนด์เหนือ ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขา นามาฟยัลล์ (Námafjall) ลักษณะทางธรณีวิทยา มีแอ่งโคลนสีเทาและสีน้ำตาลที่เดือดปุดๆ เนื่องจากก๊าซร้อนใต้ดิน มีปล่องไอน้ำ ที่ปล่อยไอน้ำร้อนและก๊าซภูเขาไฟออกมาตลอดเวลา พร้อมกลิ่นกำมะถันที่ค่อนข้างรุนแรง มีแร่ธาตุสีเหลือง สีส้ม และสีแดงอยู่บนผิวดินเกิดจากแร่ธาตุและก๊าซความร้อนใต้พิภพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบภูเขาไฟคราฟลา (Krafla) บริเวณนี้ใต้ผืนดินมีความร้อนสูงมาก แต่อุณหภูมิที่สัมผัสได้เหนือผิวดิน คือ **หนาว**

ไม่ไกลกันนัก มี**ทุ่งลาวาดิมมูบอร์กี่ (Dimmuborgir)** หรือป้อมปราการสีดำ เป็นทุ่งลาวาขนาดใหญ่ทางตอนเหนือของไอซ์แลนด์ เกิดจากการปะทุของภูเขาไฟเมื่อ 2300 ปีก่อน ลาวาไหลผ่านน้ำตื้นทำให้เกิดน้ำเดือด เมื่อลาวาเย็นตัวลงกลายเป็นหินรูปร่างแปลก ๆ บ้างเป็น

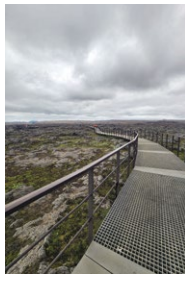

แหล่งความร้อนใต้พิภพ ฮเวย์รี

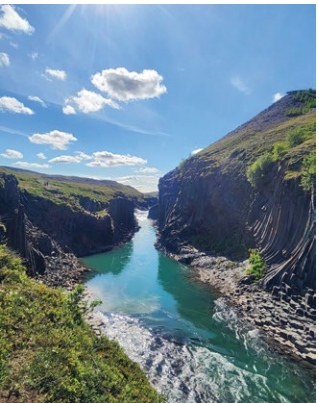
ทุ่งลาวาดิมมูบอร์กี

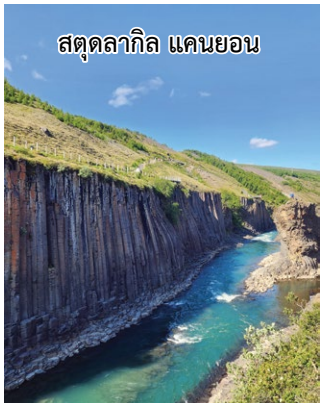

น้ำตกเดททิฟอส

แท่งหิน บางก้อนคล้ายปราสาทและถ้ำ ที่นี่มีเส้นทางเดินป่าหลายระดับให้เที่ยวชมความงามของทุ่งหินลาวาอย่างใกล้ชิด วันนี้เราพักที่ Ljosavatn ในเขตเหนือของไอซ์แลนด์

วันรุ่งขึ้น เรามีรายการเที่ยวน้ำตกช่วงเช้า แต่อากาศไม่ค่อยเป็นใจ ฟ้าไม่เปิด ฝนปรอย ๆ จากที่พักเราเดินทางไปยังน้ำตกระยะทางกว่า 100 กิโลเมตร น้ำตกที่ว่านี้ชื่อ **เด็ททิฟอสส์ (Dettifoss)** เป็นน้ำตก

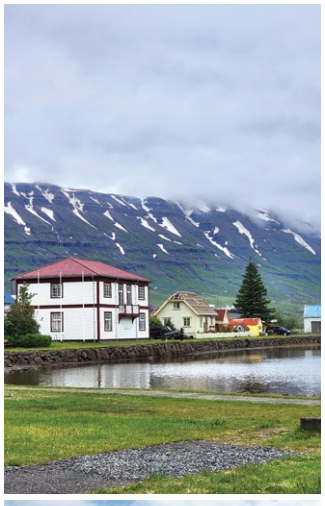

สตุดลากิล แคนยอน

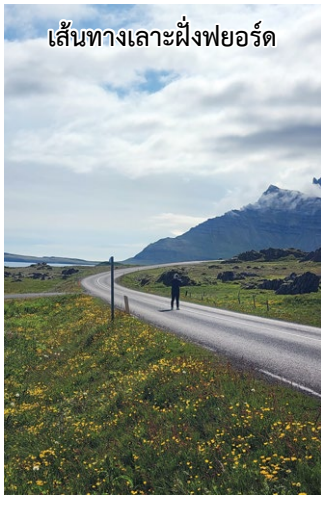

ที่ทรงพลังที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป และการไหลของน้ำมีความแรงที่สุดในไอซ์แลนด์ ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของไอซ์แลนด์ สูง 45 เมตร กว้าง 100 เมตร มีปริมาณน้ำไหลผ่านเฉลี่ยเกือบ 200 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที เกิดจากแม่น้ำธารน้ำแข็ง โจกุลซา อา ฟยอลลัม (Jökulsá á Fjöllum) จากที่จอดรถต้องเดินไปตามเส้นทางที่กำหนดประมาณ 2 กิโลเมตร จึงจะถึงน้ำตก แม้ฝนจะตก และต้องเดินไกล แต่นักท่องเที่ยวเข้ามาชมน้ำตก หนาแน่นทีเดียว

ช่วงบ่าย เดินทางต่อไปอีกประมาณ 130 กิโลเมตร จุดหมายคือ **สตุดลากิล แคนยอน (Stuðlagil Canyon)** เป็นเสาหินบะซอลต์ที่เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น เกิดจากการเย็นตัวลงอย่างช้าๆ ของลาวา ความสูงของเสาหินดังกล่าวประมาณตึก 8 ชั้น เป็นสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติที่สวยงามที่สุดของไอซ์แลนด์ ตั้งอยู่ในหุบเขาธารน้ำแข็งโจกุลดาลูร์ (Jökuldalur) ทางฝั่งตะวันออกของประเทศ โอบล้อมแม่น้ำน้ำแข็งสีเทอร์ควอยซ์ใส ในอดีตสถานที่แห่งนี้เคยถูกกระแสน้ำเชี่ยวกรากท่วมสูงและบดบังความงามเอาไว้ แต่หลังจากมีการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานน้ำคาราฮนจุการ์ (Kárahnjúkar) ในปี 2009 ระดับน้ำได้ลดลงอย่างมาก เผยให้เห็นเสาหินบะซอลต์และหุบเขาที่สวยงามซึ่งซ่อนอยู่ใต้ผืนน้ำมาอย่างยาวนาน จากลานจอดรถถึงแคนยอน ต้องเดินประมาณ 3-4 กม. (กะเอาเองจากการนับก้าวใน smart watch) แต่ระหว่างทางมีดอกไม้ใบหญ้าเป็นสีสันให้ชื่นชม วันนี้เราพักที่ Eidar เป็นหมู่บ้านที่อยู่ใกล้กับเมือง เอกิลสตาดีน์ (Egilsstadir)

วันที่ 6 ของทริปนี้ โปรแกรมเที่ยวค่อนข้างสบาย ๆ วันนี้แดดดี ไม่มีฝน เราเที่ยวในเมือง ชื่อ **เซย์ดิสฟยอร์ดูร์ (Seydisfjordur)** เป็นเมืองเล็กๆ ริมฟยอร์ดทางตะวันออกของไอซ์แลนด์ มีประชากรไม่ถึง 1 พันคน เมืองล้อมรอบด้วยภูเขาสูง บ้านเรือนสีสันสดใส เงียบสงบ แลนด์มาร์คของเมือง อยู่ที่โบสถ์สีฟ้า สร้างด้วยไม้ สถาปัตยกรรมเรียบง่ายและมีถนนสายรุ้งที่นำไปสู่โบสถ์ ชมเมืองเสร็จแล้ว แวะชมน้ำตกอีกนิด ชื่อ **Gufufoss** อยู่ระหว่างทางก่อนเข้าเมือง

เราเดินทางต่อไปยังเบเรเนส (Berunes) ระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร ผ่านเขตฟยอร์ด เป็นเส้นทางลัดเลาะภูเขา หุบเขา ริมชายฝั่งฟอร์ด และลำธาร มีจุดแวะพักริมทาง มีทุ่งดอกไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ ใกล้ทะเล ริมทะเลมีหน้าผา และโขดหิน มีแมวน้ำมานอนตากลมอยู่บนก้อนหินเห็นอยู่ลิบ ๆ เราลงไปเดินเล่น ถ่ายภาพกันเพลิน ๆ วันนี้เราพักที่ Berunes ในเขตตะวันออกของไอซ์แลนด์

เรายังเที่ยวได้ไม่ถึงครึ่งของโปรแกรมที่กำหนดไว้ โปรแกรมที่เหลือขออนุญาตนำเสนอต่อในฉบับหน้า ซึ่งจะพาท่านไปเที่ยวชมหมู่บ้านไวกิ้ง ธารน้ำแข็ง ทุ่งลาวามอส ทะเลสาบปล่องภูเขาไฟ น้ำพุร้อน กีเซอร์ น้ำตกที่อลังการมาก ๆ และ นกพัฟฟิน

โปรดติดตาม.....

แข่งขันกอล์ฟการกุศล

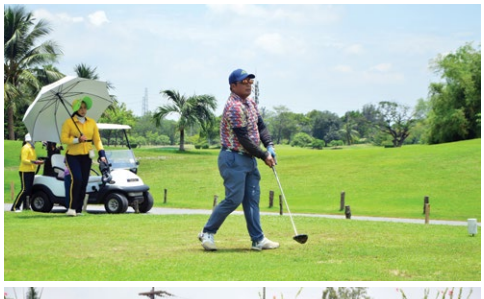
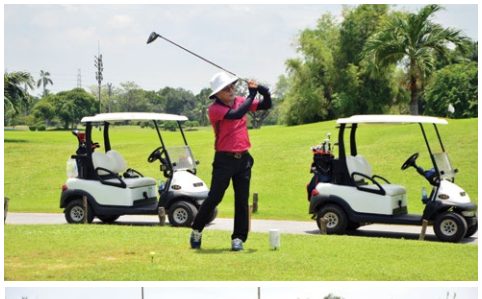
เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2569 สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย จัดแข่งขันกอล์ฟการกุศล Golf Charity 2026 ณ RSU VISTA GOLF COURSE ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบกิจกรรมของสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทยและสาธารณะประโยชน์ ส่งเสริมสุขภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

กองบรรณาธิการ

ผลิตทุเรียนเพื่อการส่งออก

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ **“การผลิตทุเรียนพรีเมี่ยมเพื่อการส่งออก”** ระหว่างวันที่ 25 – 27 มิถุนายน 2569 ที่ผ่านมา ณ โรงแรมรามาการ์เด้นส์ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร พร้อมศึกษาดูงานด้านการผลิตและส่งออกทุเรียนในจังหวัดระยองและจันทบุรี เพื่อยกระดับองค์ความรู้ด้านการผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และการส่งออกทุเรียนไทยสู่มาตรฐานสากล

ทั้งนี้ทุเรียนถือเป็นพืชเศรษฐกิจยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศไทย หรือ “King of Fruits” ที่สร้างรายได้มหาศาลเข้าสู่ประเทศ โดยแต่ละปีประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกทุเรียนรวมกว่า 1.5 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าการส่งออกมากกว่าหนึ่งแสนล้านบาทต่อปี ส่งผลให้ทุเรียนไทยกลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคเกษตร และได้รับความนิยมอย่างสูงในตลาดโลก โดยเฉพาะประเทศจีนและภูมิภาคเอเชีย สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ในฐานะองค์กรหลักด้านการพัฒนาวิชาการและทักษะทางพืชสวนของประเทศ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการผลักดันการผลิตทุเรียนคุณภาพพรีเมี่ยม เพื่อรองรับมาตรฐานการส่งออกและสร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดต่างประเทศ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนถึงปลายน้ำ

ในหลักสูตรการฝึกอบรมดังกล่าว ผู้เข้าอบรมจะได้รับความรู้เข้มข้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในวงการทุเรียน อาทิ การจัดการสวนทุเรียนตามมาตรฐาน GAP เทคนิคการประเมินความสุกแก่และการเก็บเกี่ยว การป้องกันโรคและแมลงศัตรูพืช การจัดการธาตุอาหารเพื่อผลิตทุเรียนเกรดพรีเมี่ยม ตลอดจนเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ระบบโรงคัดบรรจุมาตรฐานสากล การตรวจสอบย้อนกลับด้วย QR Code และ Blockchain รวมถึงการวิเคราะห์ตลาดจีนและตลาดใหม่ในต่างประเทศ

นอกจากนี้ ยังมีเวทีเสวนาหัวข้อ **“วิกฤตและโอกาสของทุเรียนไทยในเวทีโลก”** โดยผู้แทนจากภาควิชาการ ภาคการค้า และสมาคมผู้ส่งออกผลไม้ไทย เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองด้านแนวโน้มตลาด กฎระเบียบการค้า และแนวทางยกระดับทุเรียนไทยสู่การแข่งขันระดับสากล อีกหนึ่งไฮไลต์สำคัญของโครงการ คือ การศึกษาดูงานสวนทุเรียนและโรงคัดบรรจุเพื่อการส่งออกในจังหวัดระยอง และจันทบุรี ทั้งในส่วนของราชการ ผู้ประกอบการภาคเอกชน สวนทุเรียนที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้จากสถานประกอบการจริงและต้นแบบความสำเร็จของเกษตรกรยุคใหม่

การอบรมครั้งนี้ มีการบรรยายในห้องอบรม 1 วันครึ่ง จากนั้นเดินทางไปศึกษาดูงานที่ จังหวัดระยองและจันทบุรี สำหรับการบรรยายมีทั้งการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานการณ์การส่งออกและการตลาดทุเรียน กฎ ระเบียบและกติกาทางการค้ากับประเทศคู่ค้า ภาควิชาการจะให้ความรู้เรื่องระบบการปลูก การดูแลรักษา การป้องกันกำจัดโรค แมลง ศัตรูทุเรียน

ข่าวสารสมาคมพืชสวนฯ ขอนำสาระสำคัญบางหัวข้อจากการฝึกอบรมครั้งนี้ มานำเสนอ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้ที่กำลังตัดสินใจในการเข้าสู่วงการทุเรียน

สถานการณ์การส่งออกทุเรียนของไทย

หัวข้อนี้เป็นการบรรยายของ **คุณปณต บุณยะโหตระ** กรรมการผู้จัดการ บริษัท พอนติส (ประเทศไทย) จำกัด อดีตผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อดีตทูตพาณิชย์ในหลากหลายประเทศ อาทิ สิงคโปร์ เยอรมนี ฮังการี และเกาหลีใต้

จากการบรรยายของคุณปณต ทำให้เราทราบว่า จีน เป็นประเทศที่นำเข้าทุเรียนมากที่สุดในโลก คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 97.28 โดยมีมูลค่าการนำเข้าในปี 2568 ถึง 7,477.8 ล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณ 246,767 ล้านบาท/คิดอัตราแลกเปลี่ยนที่ 1 เหรียญสหรัฐ = 33 บาท) รองจากจีน (แผ่นดินใหญ่) คือ ฮ่องกง นำเข้าในปี 2568 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 89 ล้านเหรียญสหรัฐ สัดส่วนเพียงร้อยละ 1.16 เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีไต้หวัน สิงคโปร์ มาเก๊า เกาหลีใต้ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และญี่ปุ่น ตามลำดับ ซึ่งประเทศเหล่านี้มีสัดส่วนการนำเข้าไม่ถึงร้อยละ 1

ประเทศที่ส่งออกทุเรียนมากที่สุด แน่นอนว่าต้องเป็นไทย มีสัดส่วนการส่งออกของโลกในปี 2568 ร้อยละ 49.35 ปริมาณการส่งออกประมาณ 978,999 ตัน ในจำนวนนี้ส่งไปยังประเทศจีนถึงร้อยละ 97.26 มูลค่าการส่งออกไปจีนประมาณ 122,290.4 ล้านบาท ประเทศ

คุณปณต บุณยะโหตระ

คุณอลงกต อุทัยธนกิจ

ผู้ส่งออกทุเรียนที่ตามประเทศไทยมาติด ๆ คือ เวียดนาม สัดส่วนการส่งออกในปี 2568 ร้อยละ 48.82 ปริมาณการส่งออก 968,531 ตัน น้อยกว่าไทยเพียง 10,468 ตันเท่านั้น ในวงการทุเรียนจึงเป็นห่วงว่าทุเรียนไทยกำลังจะถูกเวียดนามแย่งตลาดไปครอง เพราะปริมาณทุเรียนที่ส่งออกของเวียดนามส่วนใหญ่ส่งไปจีนเช่นเดียวกัน โดยจีนมีสัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยร้อยละ 53.35 ในขณะที่นำเข้าจากเวียดนามร้อยละ 46.03 ที่เหลือมีการนำเข้าจากมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ กัมพูชา

คุณปณต ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคของจีนว่าให้ความสำคัญกับองค์ประกอบเหล่านี้

1. รสชาติและภาพลักษณ์ที่เป็นพรีเมียม หวาน มัน เนื้อครีม กลิ่นเฉพาะตัว เหมาะเป็นของฝาก หรือผลไม้พรีเมียม
2. ความมั่นใจหลังซื้อ กลัวทุเรียนอ่อน เนื้อน้อย สุกไม่พอดี คุณภาพไม่คุ้มกับราคาที่ต้องจ่ายไป
3. แหล่งที่มาและรีวิว ไลฟ์คอมเมิร์ซ แหล่งผลิต และความน่าเชื่อถือจองผู้ขายก่อนซื้อ
4. ความคุ้มค่า ราคาไม่ใช่ปัจจัยเดียว แต่มีการเปรียบเทียบคุณภาพ กับราคาอย่างรอบคอบมากขึ้น

ทั้งนี้ ผู้บริโภคชาวจีนมีแหล่งซื้อทุเรียนหลากหลายมากขึ้น ช่องทางเหล่านั้นได้แก่

- ร้านผลไม้/ตลาดพรีเมียม เหมาะกับการเลือกด้วยตนเองและให้ร้านปอกให้
- ซุปเปอร์มาร์เก็ต ให้ความมั่นใจเรื่องมาตรฐาน และการรับประกันคุณภาพ
- แพลตฟอร์มออนไลน์ มีความสะดวก เปรียบเทียบราคาและ ดูรีวิวได้
- ไลฟ์คอมเมิร์ซ สร้างความเชื่อมั่นด้วยภาพที่เห็นจากสวนหรือหน้าร้าน

อย่างไรก็ตาม มีการเปรียบเทียบ ทุเรียนไทย กับเวียดนามไว้ว่าไทยยังนำเวียดนามทางด้านมูลค่า แม้ปริมาณเวียดนามอาจจะแซงไทย อาจเป็นเพราะ ผู้บริโภคจีนรู้จักทุเรียนไทยดีกว่า โดยเฉพาะทุเรียน หมอนทอง ซึ่งมีภาพลักษณ์ที่เป็น พรีเมียม รสชาติ คุณภาพดีกว่า ผู้นำเข้าของจีนคุ้นเคยเพราะค้าขายกันมานาน แต่ทุเรียนเวียดนามอาจจะเน้นที่ความสด เพราะระยะทางการขนส่งใกล้กว่า ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า ที่สำคัญราคาถูกกว่าของไทย สิ่งที่ไทยควรคำนึงถึงและระมัดระวัง คือ ทุเรียนอ่อน ซึ่งจะทำลายภาพลักษณ์ทุเรียนไทยอย่างมาก ขณะเดียวกัน ทุเรียนเวียดนามยังต้องพัฒนาด้านมาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ ซึ่งทุเรียนไทยได้พัฒนามาก่อนกว่าสิบปีแล้ว

คุณปณต สรุปไว้ว่า **“ควรหลีกเลี่ยงการแข่งราคาต่ำเพียงอย่างเดียว และควรย้ำจุดขาย Thai Premium Durian หวาน มัน คุณภาพดี ปลอดภัย ตรวจสอบย้อนกลับได้”**

การจัดการสวนทุเรียนเพื่อการส่งออก

หัวข้อนี้ ผู้บรรยายคือ **คุณอลงกต อุทัยธนกิจ** ผู้อำนวยการกลุ่มถ่ายทอดเทคโนโลยี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จันทบุรี กรมวิชาการเกษตร ซึ่งต้องคลุกคลีกับเกษตรกรชาวสวนทุเรียนเพื่อตรวจรับรองแปลงที่ปลูกตามระบบ GAP (Good Agricultural Practice)

คุณอลงกต เริ่มต้นด้วยการแนะนำให้รู้จักสัญลักษณ์รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่เกี่ยวกับทุเรียน ซึ่งมีด้วยกัน 4 ประเภท ได้แก่ **1) ระดับฟาร์ม** คือ มาตรฐาน GAP มกษ. 9001-2564 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร **2) โรงรวบรวม/โรงคัดบรรจุ** คือมาตรฐาน GMP (Good Manufacturing Practice) มกษ.9047 GMP โรงรวบรวมผักและผลไม้สด มกษ. 9035 GMP โรงคัดบรรจุผักและผลไม้สด มกษ. 9023 GMP หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร มกษ. 9024 ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม **3) สินค้า** คือ มาตรฐานสินค้าเกษตร ทุเรียน มกษ. 3 -2556 เรื่องทุเรียน **4) แปรรูป** คือ มาตรฐาน GMP มกษ. 9045-2560 การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตทุเรียนแช่เยือกแข็ง ทั้งนี้มาตรฐานที่ 1-3 เป็นมาตรฐานทั่วไป ที่ใครจะทำหรือไม่ก็ได้แล้วแต่สมัครใจ แต่มาตรฐานที่ 4 เป็นมาตรฐานบังคับที่ทุกคนที่ประกอบกิจการนี้ต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน

สำหรับทุเรียนที่ส่งออกไปจีนนั้น ทางจีนมีเงื่อนไขว่าต้องมาจากสวนที่ได้รับการรับรองการผลิตตามมาตรฐาน GAP ดังนั้นสวนใดที่ต้องการส่งผลผลิตไปจำหน่ายที่ประเทศจีน ต้องเริ่มต้นจากการปลูกตามระบบ GAP และต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ก่อนเป็นเบื้องต้น

GAP คือการผลิตทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม ซึ่งองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) กำหนดไว้ว่า เป็นแนวทางในการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ตรงตามมาตรฐานที่กำหนด ได้ผลผลิตสูงคุ้มค่ากับการลงทุน ขบวนการผลิตต้องปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค มีการใช้ทรัพยากรที่เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืนทางการเกษตร และไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

การปลูกทุเรียนตามมาตรฐาน GAP ต้องทำตามข้อกำหนด 8 ประการ ดังนี้

1. **น้ำ** น้ำที่ใช้ในการผลิต ต้องมาจากแหล่งที่ไม่ทำให้เกิดความ

เสี่ยงต่อการปนเปื้อนในอาหาร และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีวิธีจัดการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ เช่น ไม่ใช่น้ำที่ไหลผ่านแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม หรือ แหล่งทิ้งขยะ เป็นต้น

2. **พื้นที่ปลูก** เลือกพื้นที่ปลูก ที่ไม่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนในอาหาร และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีวิธีการจัดการพื้นที่ปลูกให้เหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ

3. **การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร** ต้องมีวิธีการใช้ที่ถูกต้อง เพื่อให้มั่นใจว่าผลผลิตที่ได้มีความปลอดภัย และไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งสิ่งแวดล้อม

การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องและปลอดภัย ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยตั้งแต่ ก่อนใช้ ขณะใช้ และหลังการใช้ กล่าวคือ ก่อนใช้ หรือก่อนฉีดพ่นต้องสวมใส่เสื้อผ้าป้องกันอันตรายตามคำแนะนำ เช่น ชุดป้องกันสารเคมี ถุงมือ แว่นตา หน้ากาก เป็นต้น อ่านฉลากกำกับสารเคมีชนิดนั้น ๆ และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด ห้ามใช้ปากเปิดภาชนะบรรจุสารเคมี การผสมห้ามใช้มือกวน ให้ใช้ไม้สะอาดกวน ต้องตรวจสอบเครื่องพ่นสารเคมีให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

ขณะใช้ หรือขณะฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ผู้ฉีดพ่นต้องอยู่เหนือลมเสมอ เพื่อไม่ให้ละอองสารเคมีปลิวเข้าหาตัว ไม่ควรฉีดพ่นในขณะอากาศร้อนจัด ห้ามใช้ปากเป่าหัวฉีดที่อุดตัน ไม่ควรใช้ลวดหรือโลหะเขี่ย ให้ใช้เศษไม้เล็ก ๆ หรือแปรงสีฟันที่ไม่ใช้แล้วเขี่ยสิ่งอุดตันออก ห้ามสูบบุหรี่ และดื่มน้ำขณะฉีดพ่น หลังการใช้ หรือหลังฉีดพ่นสารเคมี ทำความสะอาดเครื่องพ่นสาร ห้ามล้างอุปกรณ์พ่นสารเคมีในบ่อในสระน้ำ หรือลำคลอง เก็บสารเคมีและเครื่องฉีดพ่นสารในที่ปลอดภัยห่างจากมือเด็ก และสัตว์เลี้ยง ทำความสะอาดร่างกายและเสื้อผ้าทันที

4. **การจัดการกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว** มีการจัดการที่ดีในพื้นที่ปลูก รวมถึงปัจจัยการผลิต เครื่องมือ อุปกรณ์ การจัดการของเสีย เพื่อให้การปฏิบัติงานในแปลงปลูกมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย และมีคุณภาพเหมาะสมต่อการบริโภค ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ คุณภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

แผนควบคุมการผลิต ต้องมีมาตรการควบคุมในแต่ละขั้นตอนการผลิต คำนึงถึงความปลอดภัย คุณภาพผลผลิต สิ่งแวดล้อม สุขภาพและสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน

ปัจจัยการผลิต (พันธุ์พืช ปุ๋ย สารปรับปรุงดิน สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ธาตุอาหาร) มีการจัดทำรายการ และบันทึกข้อมูลปัจจัยการผลิต แหล่งที่มาของปัจจัยจต่าง ๆ ที่ใช้ พร้อมทั้งระบุรายการ ปริมาณ วัน/เดือน/ปี ที่จัดซื้อ

เครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตร มีอุปกรณ์เพียงพอ มีสถานที่จัดเก็บเป็นสัดส่วน ปลอดภัย ตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

การจัดการในขั้นตอนการผลิต ตรงตามกำหนดของคู่ค้า เช่น สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ประเทศจีนห้ามใช้ ได้แก่ คาร์โบซัลแฟน คาร์โบฟูแรน โอเมทโธเอท ไดเมทโธเอท อะซีเฟต ฟิโปรนิล

การกำจัดของเสียและสิ่งของที่ไม่ใช้ สิ่งของที่ไม่ใช้ หรือไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต ถ้าเป็นส่วนของพืช ให้เผาทำลายนอกแปลง แยกประเภทของเสียและของที่ไม่ใช้ให้ชัดเจน

5. **การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว** มีวิธีการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย และมีคุณภาพเหมาะสมต่อการบริโภค ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทุเรียนต้องเก็บเกี่ยวในระยะที่เหมาะสม **ไม่ตัดทุเรียนอ่อน**

6. **การพักผลผลิต การขนย้าย และการเก็บรักษา** มีการจัดการ การพักผลผลิต การขนย้าย และการเก็บรักษาที่เหมาะสม เช่น ภาชนะที่รองรับผลผลิต และยานพาหนะขนส่งต้องสะอาด สถานที่พัก

คุณทรรศน์สรัล รัตนทัศนีย

ผลผลิตต้องสะอาด มีอุณหภูมิที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย และมีคุณภาพ

7. บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานควรมีความรู้ ความเข้าใจในการผลิต มีสุขลักษณะที่ดี เพื่อให้ตัวผู้ปฏิบัติงานเอง และผลผลิตมีความปลอดภัย นอกจากนี้ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน

8. เอกสาร บันทึกข้อมูล และการตามสอบ ควรมีการบันทึกข้อมูล และเก็บรักษาบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญในทุกขั้นตอนการผลิต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการผลิต รวมถึงมีเอกสารหลักฐานในการตามสอบกรณีที่เกิดข้อสงสัย หรือมีปัญหา

เงื่อนไขการส่งออกทุเรียน

คุณอลงกต ยังให้ข้อมูลด้วยว่า จีนอนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากประเทศไทยรวม 22 ชนิด แต่มีเงื่อนไข

1) สวนต้องได้รับการตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP

2) โรงคัดบรรจุ GMP ต้องขึ้นทะเบียนตามประกาศกรมวิชาการเกษตร (DOA)

3) สินค้าต้องปราศจากศัตรูพืชกักกันที่อยู่ในความกังวลของจีน และต้องมีความปลอดภัยอาหารสอดคล้องกับมาตรฐานของจีน

4) ในกรณีของลำไยที่รมด้วยสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ต้องมีปริมาณสารตกค้างไม่เกิน 50 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ถ้าเป็นชมพู่ ต้องใช้มาตรฐานจำเพาะ (GMP, GAP, IPM) ตามประกาศกรมวิชาการเกษตร

5) ต้องขึ้นทะเบียนสวนและโรงคัดบรรจุ (ล้ง) บนเว็บไซต์ของสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC)

6) สินค้าต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช (PC) กำกับไปด้วยทุกครั้ง

ทุเรียน เป็น 1 ใน 22 ชนิดของผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากไทย จึงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ **คุณทรรศน์สรัล รัตนทัศนีย** นักวิทยาศาสตร์ชำนาญ

รศ.ดร.พีระศักดิ์ ฉายประสาท

คุณสัญชัย ปุรณะชัยคีรี

การพิเศษ กองพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช กรมวิชาการเกษตร ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการส่งออกทุเรียน ไว้ว่า การส่งออกทุเรียนผลสดไปต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของประเทศไทยและประเทศคู่ค้า ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ สวนทุเรียน โรงคัดบรรจุ และผู้ส่งออก ดังนี้

สวนทุเรียน ต้องได้รับการรับรอง GAP มกษ.9001 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร และถ้าส่งออกไปจีน จะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานศุลกากรของสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC) เสียก่อนจึงจะสามารถส่งออกไปได้

โรงคัดบรรจุ ต้องได้รับการรับรอง GMP ขอบข่ายทุเรียนจากกรมวิชาการเกษตร หรือ หน่วยรับรอง Certification Body (CB) ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตร ตามมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างน้อย 1 มาตรฐาน ได้แก่ มกษ. 9047 การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงรวบรวมผักและผลไม้สด มกษ. 9035 การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงคัดบรรจุผักและผลไม้สด มกษ. 9023 หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหารและการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี และได้รับการรับรองตามมาตรฐานบังคับ มกษ. 9070 หลักปฏิบัติในการตรวจและรับรองผลทุเรียนสำหรับโรงรวบรวมและโรงคัดบรรจุ

กรณีส่งออกไปสหภาพยุโรป นอร์เวย์ สมาพันธรัฐสวิส ต้องได้รับการรับรอง GMP และ HACCP ขอบข่ายทุเรียน ตามมาตรฐานสินค้าเกษตร คือ มตราฐาน มกษ. 9023 หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหารและการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี และ มกษ. 9024 ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม และแนวทางการนำไปใช้

นอกจากนี้โรงคัดบรรจุยังต้องได้รับการขึ้นทะเบียนโรงงานผลิตสินค้าพืชจากกรมวิชาการเกษตร (DOA) และต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ ด้วย ในกรณีส่งออกไปจีน ต้องไม่ใช้สารห้ามใช้ในกระบวนการผลิต ตามประกาศของกรมวิชาการเกษตร เรื่อง มาตรการควบคุมการปนเปื้อนสารห้ามใช้ในทุเรียนผลสดส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2568 รวมทั้งต้องได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานศุลกากรของสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC)

ทั้งนี้ โรงคัดบรรจุทุเรียนจะต้องดำเนินการ เก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบสารตกค้างเพื่อออกใบรับรองสุขอนามัย กรณีส่งออกไปสหภาพยุโรป นอร์เวย์ สมาพันธรัฐสวิส สิงคโปร์ และญี่ปุ่น ทดสอบสาร Basic Yellow 2 (BY2) กรณีส่งออกไปจีน สำหรับการตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองสุขอนามัยพืช จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลฉลากสติ๊กเกอร์ ติดขั้วผลทุเรียน ตรวจโรค แมลงศัตรูพืช เช่น เพลี้ยแป้ง ราดำ หนอนเจาะเมล็ด เป็นต้น

ผู้ส่งออกทุเรียน ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกทุเรียนผลสดออกไปนอกราชอาณาจักร จดทะเบียนผู้ส่งออกผักและผลไม้ กรณีส่งออกไปสหภาพยุโรป นอร์เวย์ สมาพันธรัฐสวิส สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และ จีน ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ

ศึกษาดูงาน

หลักสูตรการฝึกอบรมครั้งนี้ ยังมีการบรรยายทางด้านวิชาการอีกหลายหัวข้อ เช่น “รู้ทันไฟทอปเรอร่า และฟิวซาเรียมก่อนทุเรียนล้มทั้งสวน” โดย **รศ.ดร.รัติยา พงศ์พิสุทธา** นักวิชาการอิสระ “ทางรอดชาวสวน การควบคุมโรคทุเรียนแบบยั่งยืน” โดย **รศ.ดร.ชัยณรงค์ รัตนกรีฑากุล** ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน “แมลงศัตรูทุเรียนและการป้องกันกำจัด” โดย **คุณสุเทพ สหายา** อดีตผู้อำนวยการกลุ่มกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร “การจัดการธาตุอาหารในการผลิตทุเรียนคุณภาพพรีเมียม” โดย **รศ.ดร.สุมิตรา ภู่วโรดม** อดีตอาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง “นวัตกรรมและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว” โดย **รศ.ดร.พีระศักดิ์ ฉายประสาท** คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร

ก่อนจบภาคการบรรยายในห้อง มีการเสวนา เรื่อง “วิกฤตและโอกาสของทุเรียนไทยในเวทีโลก” ซึ่งมีผู้ร่วมเสวนา ได้แก่ **คุณสัญชัย ปุรณะชัยคีรี** นายกกิตติมศักดิ์ สมาคมผู้ค้าและส่งออกผลไม้ไทย **คุณปณต บุญยะโหตระ** ที่ปรึกษากระทรวงพาณิชย์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

รศ.ดร.พีระศักดิ์ ฉายประสาท ผู้อำนวยการศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ โดยมี **คุณปิยะนุชนาคะ** เลขาธิการสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย เป็นผู้ดำเนินการเสวนา ซึ่งการเสวนาครั้งนี้ มีการไลฟ์สดผ่านเพจ facebook “เกษตรก้าวไกลไปด้วยกัน” โดยสรุปคือ **ทุเรียนไทยยังมีโอกาสอยู่มากในเวทีโลก ถ้าชาวสวนยึดการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน**

นอกจากการบรรยายในห้องแล้ว สมาคมพืชสวนฯ ได้นำผู้เข้าอบรม ไปศึกษาดูงาน ที่สวนลุงแกละ อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง โดยมี **คุณนิธิภัทร์ ทองอ่อน** Young Smart farmer เป็นผู้บรรยายและนำชม ดูงานแปลงปลูกทุเรียนและเทคโนโลยีการผลิตทุเรียน ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี กรมวิชาการเกษตร อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี โดยมี **ดร.ทรงพล สมศรี** อดีตผู้ทรงคุณวุฒิ กรมวิชาการเกษตร และผู้ปรับปรุงพันธุ์ทุเรียนจันทบุรี 1-10 และ **คุณอรวินทินี ชูศรี** นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี เป็นผู้ให้ข้อมูล และนำชม

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาดูงาน สวนทุเรียนแลนด์ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ดูงานการผลิตผลไม้อบแห้งเพื่อการส่งออกของ บริษัท เอมไทยอินเตอร์เทรด (2001) จำกัด และ ดูงานการแปรรูปทุเรียนเพื่อการส่งออก ของบริษัท เกาฟง จำกัด ด้วย

ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย จัดหลักสูตรการฝึกอบรมในลักษณะนี้ จากการประเมินผล ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในเนื้อหาของหลักสูตร โดยมีข้อสังเกตในเรื่องของเวลาการบรรยายในแต่ละหัวข้ออาจจะน้อยไป สมาคมฯ รับไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับการฝึกอบรมรุ่นต่อไป

สำหรับท่านที่พลาดการฝึกอบรมในครั้งนี้ เนื้อหาสาระในบางหัวข้อที่เก็บมาฝากนี้ คงมีส่วนให้ท่านที่สนใจ จะปลูกทุเรียน หรือ ส่งออกทุเรียน มีข้อมูลประกอบเป็นแนวทางการตัดสินใจได้บ้าง

กูร์เมต์ มาร์เก็ต

GOURMET MARKET SHOP MISSION PLUS+

27 ก.ค. 69 - 30 ส.ค. 69 (ใช้คูปองถึง 30 ก.ย. 69)

พิเศษเฉพาะสมาชิก M CARD

เมื่อซื้อสินค้าที่ร่วมรายการครบ **2,000 บาท** ขึ้นไป / ใบเสร็จ

(ร่วมรายการทุกแผนก ภายในห้างฯ รวม Power Mall และ Gourmet Market)

รับคูปองส่วนลด หรือคูปองรับพรีเมียมรวมกว่า

10,000 บาท*

คูปองมีจำนวนจำกัด (หมดแล้วหมดเลย)

BETREND · camera · chicco · Electrolux · GLOWY Star · Haier · Hot Wheels · Kidde Pacific · LG · MARVEL · NIKE · asics · ORIENT · ORIENT STAR · PETClub · POWER MALL · SAMSUNG · SEIKO · The Living · TITONI · TOSHIBA · Marco · KhunDao · ตงเพ้ง · KRUA LANTA · YOU HUNT WE COOK · M POINT

*ตรวจสอบรายละเอียดเพิ่มเติม ณ จุดขาย
*เงื่อนไขเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด ขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยแจ้งให้ทราบล่วงหน้า
*สินค้ายกหีบ / ขายเหมาไม่ร่วมรายการ
*รับคูปอง ณ จุดบริการ เฉพาะที่ กูร์เมต์ มาร์เก็ต สาขาเดอะมอลล์ไลฟ์สโตร์ท่าพระ, งามวงศ์วาน, บางแค, บางกะปิ และ โคราช เท่านั้น

GOURMET EATS · Gourmet market · M Lifestore

คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการบริหารสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทยปี 2569 - 2571

นายกกิตติมศักดิ์ สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย
ดร. อนันต์ ดาโลดม

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
2. อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร
3. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพืชสวน
4. นายกสมาคมดินและปุ๋ยแห่งประเทศไทย
5. นายกสมาคมพฤกษชาติแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
6. นายกสมาคมกล้วยไม้โคราช
7. นายกสมาคมอารักขาพืชไทย
8. ศาสตราจารย์สมเพียร เกษมทรัพย์
9. นายกำธร เดชสกุลธร
10. รศ.วิจิตร วังใน
11. ดร.ณรงค์ โฉมเฉลา
12. ดร.สุรพงษ์ โกสิยะจินดา
13. นายกองเอก เปล่งศักดิ์ ประกาศเภสัช
14. คุณหญิงประไพศรี พิทักษ์ไพรวัน
15. นางพวงผกา คมสัน
16. นายดิเรก ตนพยอม
17. ศ.ดร.สายชล เกตุษา
18. ดร.วีระชัย ณ นคร
19. นางลักขณา นะวิโรจน์
20. นายมนตรี คงตระกูลเทียน
21. นายยรรยง ประเทืองวงศ์
22. ดร.ทรงพล สมศรี
23. ศ.ดร.จริงแท้ ศิริพานิช
24. ศ.ดร.สุชีลา เตชะวงศ์เสถียร
25. นางสุนันทา สมพงษ์
26. ดร.สุวิทย์ ชัยเกียรติยศ
27. ผศ.ดร. ณ นพชัย ชาญศิลป์
28. รศ.สุรศักดิ์ กังขาว
29. ศ.ดร.พรรณี สวนเพลง
30. รศ.ดร.พัชรียา บุญกอแก้ว
31. รศ.ดร.มนตรี อิสรไกรศีล
32. ศ.ดร.สุทธิพันธุ์ แก้วสมพงษ์
33. นายอุดม ฐิตวัฒนะสกุล
34. ผศ.พาวิน มะโนชัย
35. ดร.ธีรวัฒน์ วงศ์วรทัต
36. รศ.ดร.ทิพย์รัตน์ สิทธิวงศ์
37. นายศราวุธ ฉันทจิตปรีชา
38. ดร.หาญณรงค์ ฉ่ำทรัพย์
39. ดร.สุวิมล เจตะวัฒนะ

คณะกรรมการบริหาร

นายกสมาคมฯ	รศ.ดร. พีระศักดิ์ ฉายประสาท
อุปนายก	นางกนกรัตน์ สิทธิพจน์
	รศ.ดร.ปิยะศักดิ์ ชอุ่มพฤกษ์
	นางสาวพรรณนีย์ วิชชาชู
	นายไกรสิทธิ์ โรจนเกษตรชัย
เลขาธิการ	นางปิยนุช นาคะ
ผู้ช่วยเลขาธิการ	ดร.นุชนาฏ ภักดี
เหรัญญิก	นางกนกรัตน์ สิทธิพจน์
นายทะเบียน	ดร.รุจิรา ดีวัฒนวงศ์
สาราณียกร	นางสาวพรรณนีย์ วิชชาชู
ผู้ช่วยสาราณียกร	ดร.นุชนาฏ ภักดี
กรรมการฝ่ายต่างประเทศ	นางสุนิสา บุญญะปฏิภาค
กรรมการฝ่ายประชุม/สัมมนา	ผศ.ดร.นาตยา มนตรี
ทัศนศึกษา	ดร.พงศ์รพี วิจิตรคุณานันท์

กรรมการกลาง	ดร.เศรษฐพงศ์ เลขะวัฒนะ	นางสุภาพร โชคเฉลิมวงศ์
	ผศ.ดร.พีระวุฒิ วงศ์สวัสดิ์	ผศ.ดร.ชินพันธ์ ธนารุจ
	ผศ.ดร.ชัชมาศ กาญจนอุดมการ	ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ จันจุฬา
	รศ.ดร.อุษณีษ์ พิชกรรม	ผศ.ดร.วัชระ จินตโกวิท
	ผศ.ดร.เจนจิรา ชุมภูคำ	ผศ.ดร.อารยา อาจเจริญ เทียนหอม
	ผศ.ดร.สมศักดิ์ ครามโชติ	รศ.ดร.สมัคร แก้วสุกแสง
	รศ.ดร.รณฤทธิ์ ฤทธิรณ	รศ.ดร.สุภัทร์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
	รศ.ดร.ชิติ ศรีตนทิพย์	ผศ.ดร.มนูญ ศิรินุพงศ์
	ดร.ฉัตรกมล มุ่งพยาบาล	ดร.รัชนี ศิริยาน
	นางวิไลวรรณ ทวิชศรี	นางสาวมณฑกาพ ลีมา
เจ้าหน้าที่สมาคม	นางสร้อยดาว วัฒธาจารุเกียรติ	
	นางกาญจนา โยธารักษ์	
	นางสาวนิตยา บูรณวิทย์	

คณะผู้จัดทำข่าวสารสมาคมพืชสวน

ที่ปรึกษา อนันต์ ดาโลดม สุรพงษ์ โกสิยะจินดา วิจิตร วังใน พีระศักดิ์ ฉายประสาท
บรรณาธิการ พรรณนีย์ วิชชาชู
ผู้ช่วยบรรณาธิการ นุชนาฏ ภักดี
ประจำกองบรรณาธิการ กนกรัตน์ สิทธิพจน์, ปิยะนุช นาคะ, สุนิสา บุญญะปฏิภาค, เศรษฐพงศ์ เลขะวัฒนะ, สร้อยดาว วัฒธาจารุเกียรติ, กาญจนา โยธารักษ์, นิตยา บูรณวิทย์

วัตถุประสงค์ของสมาคม

1. ส่งเสริม สนับสนุนวิชาการพืชสวน และวิชาการสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพืชสวนให้ครบวงจร
2. เป็นแหล่งแลกเปลี่ยน และเพิ่มพูนความรู้เรื่องพืชสวนในหมู่นักวิชาการ เกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้สนใจทั่วไป
3. เป็นแหล่งบริการความรู้เรื่องพืชสวนแก่เกษตรกร และผู้สนใจทั่วไป
4. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความร่วมมือในการศึกษาวิจัยด้านพืชสวนทั้งในและต่างประเทศ

สถานที่ติดต่อ สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย
บริเวณสถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร
ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์ 0 2940 6578
E mail nhc12th@gmail.com
เว็บไซต์ http://www.hsst.or.th

ตราดาวใบไม้

SATISFACTION 100% CROP AGITECH GUARANTEED

ปุ๋ยเคมี

รีลส์ 25-0-0

Reels

อัตราใช้ 200 ซีซี ต่อน้ำ 200 ลิตร

Multi N สูตร 25-0-0

เร่งต้น แตกใบ โตไว สมบูรณ์

พืชดูดซึมได้ทันที ปลดปล่อยธาตุไนโตรเจน (N) อย่างช้าๆ สามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ยูเรีย 12.15% $CO(NH_2)_2$
- แอมโมเนียม NH_4^+ 8.51%
- อะมิโน Amino
- ไนเตรต NO_3^- 5.02%

OPENLEAF® L-DROP

เพิ่มเทคโนโลยีจากฝรั่งเศส
สารเคลือบใบ ลดการสูญเสีย N
เพิ่มประสิทธิภาพการดูดซึม

รับประกันคุณภาพ

ผู้จัดจำหน่าย : บริษัท ครอป อะกริเทค จำกัด
เลขที่ 28/92 หมู่ที่ 4 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2575-5777-86 โทรสาร 0-2575-5790

ใช้ได้กับพืชทุกชนิด

สั่งจาก
บริษัท ไมโครมิกซ์ แพลนท์ เฮลธ์ จำกัด ประเทศสหราชอาณาจักร

ธุรกิจของลูกค้า คืองานของเรา | ติดตามเราได้ที่ | www.cropagritech.com : ดาวใบไม้

TFAS

ส่งเสริมเกษตรไทย ให้ก้าวไกล อย่างมั่นคง

ปุ๋ยเคมีเป็น "ธาตุอาหารพืช" ไม่ใช่สารพิษ

สมาคมการค้าปุ๋ยและธุรกิจการเกษตรไทย

THAI FERTILIZER AND AGRICULTURAL SUPPLIES ASSOCIATION

106 ถนนฉิมพลี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170 โทรศัพท์/โทรสาร (02)448-7616

106 Chimphli Road, Chimphli, Taling Chan, Bangkok 10170 Tel. & Fax : (02)448-7616 E-mail : thaifertasso@gmail.com

เราดูแลรถของคุณ
ด้วยความใส่ใจทุกขั้นตอน

ดูแลโดยทีมช่างชำนาญการ

ศูนย์บริการมาตรฐาน

อะไหล่คุณภาพแท้ 100%

รับประกันงานซ่อม

บริหารงานโดย นายอนันต์ เกตรา KU.32
อดีตนายกสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์
Ex-MBA.5 / วปรอ.4515

DEEPAL PETRA RANGSIT | LINE @deepalpetra | 063-509-1919

Partner Store โชว์รูม

ศูนย์บริการ แบบครบวงจร

- ศูนย์ซ่อมตัวถัง และสีมาตรฐาน
- เจ้าหน้าที่ iAM บริการด้วยความใส่ใจ
- สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

บริหารงานโดย นายอนันต์ เกตรา KU.32
อดีตนายกสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์
Ex-MBA.5 / วปรอ.4515

PRESTIGE THANYABURI 02-577-6659

PRESTIGE PATHUMTHANI 02-157-7111

อยากให้พืชโตไว
ออกดอก ต้นแข็งแรง
ต้องเติม...
ไฮเฟิร์ท

ไฮเฟิร์ท-เอ็น
(20-5-5)

- ช่วยฟื้นฟูสภาพต้น
- เพิ่มการแตกใบอ่อน
- ขยายขนาดผล เพิ่มผลผลิต

ไฮเฟิร์ท-เค
(3-21-25)

- ส่งเสริมการออกดอก
- เพิ่มจำนวนดอก
- ดอกใหญ่ สมบูรณ์ สีสวย

โซตัส ผลิตภัณฑ์คุณภาพ
ตราธง-ลูกโลก

บริษัท โซตัส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
อาคารโซตัส เลขที่ 77 หมู่ 9 เมืองทองธานี ถ.แจ้งวัฒนะ ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 02 984 0999 โทรสาร 02 984 0997-8

@SOTUS
www.sotus.co.th